

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Tatai Városi Bíróság Tatán, a 2008. április hó 23. és szeptember hó 26. napján - a VI. r. vádlott távollétében - megtartott nyilvános, folytatólagos tárgyalás alapján meghozta az alábbi

Í T É L E T E T:

A 2004. december 13. napjától december 16. napjáig bűnügy őrizetben, 2004. december 16. napjától 2005. január hó 05. napjáig előzetes letartóztatásban, azóta szabadlábon lévő

F. J. I. r. vádlott

b ű n ö s

veszélyes hulladékra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntetében, mint felbujtó.

Ezért őt a bíróság **1 (egy) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre és 2.000.000.- (kettőmillió) forint pénzmellékbüntetésre** ítéli.

A börtönbüntetés végrehajtását **2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.**

Z. S. II.r. v á d l o t t

b ű n ö s

veszélyes hulladékra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntetében, mint bűnsegéd.

Ezért őt a bíróság **1 (egy) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre és 1.000.000.- (egymillió) forint pénzmellékbüntetésre** ítéli.

A börtönbüntetés végrehajtását **4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.**

A 2004. december 16. napjától december 18. napjáig bűnügyi őrizetben, 2004. december 18. napjától 2005. szeptember 07. napjáig előzetes letartóztatásban lévő, 2008. március 7. napjáig jogerős büntetését töltő, 2008. március 8. napjától április 23. napjáig előzetes letartóztatásban lévő, azt követően lakhelyelhagyási tilalom alatt álló

P.T. III.r. v á d l o t t

b ű n ö s

veszélyes hulladékra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntetében, mint társtettes.

Ezért őt a bíróság - mint visszaesőt - **2 (kettő) évi börtönbüntetésre**, mellékbüntetésül **2.000.000.- (kettőmillió) forint pénzmellékbüntetésre és 2 (kettő) év közügyektől eltiltásra** ítéli.

M. R. IV.r. vádlott

bűnös

folytatólagosan, veszélyes hulladéokra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntetőben, mint társtettes.

Ezért őt a bíróság **2 (kettő) évi börtönbüntetésre**, mellékbüntetésül **1.000.000.- (egymillió) forint pénzmellékbüntetésre** ítéli.

A börtönbüntetés végrehajtását **4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.**

H. R. O. V.r. vádlott

bűnös

veszélyes hulladékra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntetőben, mint bűnsegéd.

Ezért őt a bíróság **1 (egy) évi és 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre és** mellékbüntetésül **1.000.000.- (egymillió) forint pénzmellékbüntetésre** ítéli.

A börtönbüntetés végrehajtását **4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.**

B. L. VI.r. vádlott

bűnös

veszélyes hulladékra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntetőben, mint társtettes.

Ezért őt a bíróság **8 (nyolc) hónapi börtönbüntetésre ítéli**, melynek végrehajtását **2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.**

T. A. VII.r. vádlott

bűnös

veszélyes hulladékra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntetőben, mint társtettes.

Ezért őt a bíróság **8 (nyolc) hónapi börtönbüntetésre és mellékbüntetésül 300.000.- (háromszázezer) forint pénzmellékbüntetésre** ítéli.

A börtönbüntetés végrehajtását **2 (kettő) évi próbaidőre felfüggeszti.**

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén valamennyi pénzmellékbüntetésre ítélt vádlott vonatkozásában 5.000.- Ft-onként kell fogházbüntetésre - amennyiben a főbüntetést végrehajtják börtönbüntetésre - átváltoztatni.

F. J. I.r. vádlott vonatkozásában a börtönbüntetés végrehajtásra kerülése esetén a vádlott által 2004. december 13-16-ig őrizetben december 16-tól 2005. január 5-ig előzetes letartóztatásban töltött időt, P. T. III.r. vádlott vonatkozásában a 2004. december 16-18-ig őrizetben, 2004. december 18-tól 2005. szeptember 7-ig, 2008. március 8.-tól április 23-ig előzetes letartóztatásban töltött időt, M. R. IV.r. vádlott vonatkozásában a börtönbüntetés végrehajtása esetén a 2004. október 5-8-ig őrizetben, 2004. október 8-tól február 8-ig előzetes letartóztatásban töltött időt **beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.**

A bíróság a nyomozás során lefoglalt és a bűnjeljegyzékbe Bj.I. 1/2006. számon bevételezett 55 db üvegedény anyagmaradvánnyal lefoglalását megszünteti **megsemmisítését elrendeli**, a 22/2005. szám alatt bevételezett 7 db kémcső vegyi anyaggal, 11 db papírcetli, matrica, 15 db feliratozott papírlap, fizetési értesítő, H. R. névjegykártya lefoglalását megszünteti, **megsemmisítését elrendeli.**

A **9-14. szám tételszám alatt bevételezett** 1 db Still Kft. fizetési értesítő borítékban, 1 db Still Kft. számlája targonca bérléséről, 1 db Still kft. számlája targonca bérléséről, 3 db Duoverzio feliratú lap rajtuk nevek, telefonszámok, 1 db A/4-es lap rajta fekete tintával írt nevek és telefonszámok és 1 db Vodafonos előfizetéshez tartozó PIN,PUK kódot tartalmazó papírlap bűnjeleket **T. A. VII.r. vádlott részére**, a **15. tételszám alatt bevételezett** 1 db D0014688080 sz. Vitamax előfizetői szerződést **P. T. III.r. vádlott részére**, a **16-17. tételszám alatt bevételezett** 1 db. 0004200675038 sz. Pannon GSC SIM kártya és 1 db. 83367030120407154563 sz. Vodafone Sim kártyát **H. A. örököse részére**, a **18-21. tételszám alatt bevételezett** 1 db F. J. névjegykártya /Vertikál Kft-s alján kék csíkkal /, 1 db. F. J. névjegykártya / Műszaki Konfekció Szövőipari Kft-s/, 1 db F. J. névjegykártya /Techstyle Műszaki Konfekció Kft-s/ és 1 db 2004. évi határidőnapló 74 lap fekete színű borítóval **F. J. I.r. vádlott részére**, a **22-32. tételszám alatt bevételezett** 1 db Orvosi beutaló felirattal, 1 db papírlap T. felirattal, 1 db papír Ny. A. felirattal, 1 db. szállítólevél No.648337 számmal üres csomagolóeszközökről, 1 db sárga készpénzátutalási megbízás befizető P. I. Sz., 1 db fuvarmegbízás, 1 db. üzembetartói szerződés, 1 db üzembetartói szerződés, 1 db fuvarlevél tömb benne a 0102300 sorsz. fuvarlevél 3 példányával, 13 db összetépett papírcetli kirakva rajta szöveg és 5 db összetépett papírcímke kirakva rajta **T. S. M. R. IV. r. vádlott részére** a **33-47. és 50. tételszám alatt bevételezett** 1 db 70/6196058 hívószámú SIM kártya, 1 db 70/3682944 hívószámú SIM kártya, 1 db bevételi pénztárbizonylat 0074376-400 sorsz., 1 db bevételi pénztárbizonylat 0074401-425 soesz., 1 db önkenős B.-P kft. bélyegző eredetben, 1 db G. 2000 kft. bélyegzőpárna tok nélkül, 13 db számla másolati példánya 0850559-71 sorsz., 10 db számla másolat 0073501-09+0073511 sorsz., 4 db számla másolat 0073452-55 sorsz., 4 db számla másolat 0850552-55 sorsz., 7 db. számla -,0850557,0073511, 0073451, 0193609,0193617,0106095, 1 db készpénzfizetési számlatömb sorsz. 0345351-400-ig, 1 db. férfi fotó, 1 db mappa G. 2000 kft. IV.név 2003 év szállító felirat benne 31 db számla, 1 db fűzős mappa G. 2000 kft., és 1 db E1M524ZE9999 számú Maxtor tip. számítógép-merevlemez **K. A. (K. szám alatti lakos) részére** és a **48. tételszám alatt bevételezett** 1 db SIM kártya 89367010140347056250 sz. **H. R. V. r. vádlott részére kiadni rendeli.**

A bíróság kötelezi P. T. III.r. vádlottat külön 65.850.- (hatvanötezer-nyolcszázötven) Ft, B. L. VI.r. vádlottat külön 80.250.- (nyolcvanezer-kettőszázötven) Ft, T. A. VII. r. vádlottat külön 73.050.- (hetvenháromezer-ötven) Ft és VI.rendű vádlott neve IV.r. vádlottat külön 245.088.- (kettőszáznegyvenötezer-nyolcvannyolc) Ft, valamennyi vádlottat egyetemlegesen kötelezi 80.892.- (nyolcvanezer-nyolcszázkilencvenkettő) Ft bűnügyi költségek külön felhívásra az állam javára történő megfizetésére.

A bíróság megállapítja, hogy 124.320.- (százhuszonnégyezer-háromszázhusz) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

INDOKOLÁS:

A *Tatai Városi Ügyészség* B. 554/2004/53. számú vádiratában valamennyi vádlottat 1 rb. a Btk. 281/A.§ (1) bekezdés a./, b./ és c./ pontjába ütköző és eszerint minősülő környezetre veszélyes hulladék jogellenes elhelyezésének büntetével vádolta, P. T. III.r., M. R. IV.r. és B. L. VI. r. valamint T. A. VII. r. vádlottakat mint társtetteseket, F. J. I. r. vádlottat mint felbujtót, Z. S. II.r. vádlottat és H. R. V. r vádlottat pedig mint bűnsegédet.

Az ügyész a vádirati tényállást az első tárgyaláson a vádirat ismertetésekor akként pontosította, hogy az elkövetés helye T. külterülete illetve T.

A vádirat ismertetésekor a tárgyaláson a vádirati minősítést az ügyész módosította az elnevezés tekintetében, ennek megfelelően a vádlottakat az írásban benyújtott vádiratban megjelölt elkövetői minőségek változatlanul hagyása mellett a Btk. 281/A.§ (1) bekezdés a./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntetével vádolta.

A *Szegedi Városi Ügyészség* 1.B. 7411/2004/27-I. számú vádiratában M. R. és H. R. O. vádlottakat a Btk. 281/A.§ (1) bekezdés a./, b./ és c./ pontjaiba ütköző és aszerint minősülő környezetre veszélyes hulladék jogellenes elhelyezésének a büntetével vádolta, mint amely bűncselekményt a vádlottak társtettesként és folytatólagosan követtek el.

Az ügyész a tárgyaláson a vádirati minősítést a jogszabályváltozásra tekintettel úgy módosította, hogy a vádlottak cselekménye a Btk.281/A.§ (1) bekezdésének a./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő veszélyes hulladékokra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntetést valósítja meg.

A vádiratnak H. R. O. vádlott cselekvőségére vonatkozó tényállása szerint: „Az előtalált monitor hulladékot a B. Kft. nevében részben I. r. részben II.r. gyanúsított vásárolta meg alkatrészként, azzal a szándékkal, hogy azokat szétbontva alkatrészként értékesítik tovább, míg a szennyezett hordókat I. r. gyanúsított tárolta a telephelyen oly módon, hogy veszélyes hulladék kezelésére, gyűjtésére, tárolására sem a B. Kft. sem a gyanúsítottak a szükséges engedélyekkel nem rendelkeztek.

A monitor hulladékok beszerzésére 2004. februárjától került sor, részben a C. S. Kft-től, részben ismeretlen forrásból oly módon, hogy a C. S. Kft-vel a tárgyalásokat a B. Kft. nevében és I. r. gyanúsított megbízásából II.r. H. R. gyanúsított folytatta le, a szállítást I. és

II.r. gyanúsítottak intézték, majd a bontást I. r. M. R. szervezte meg, és ő is intézkedett a szétbontott alkatrészek továbbértékesítéséről 2005. június 06. napján az E. Kft. felé.”

A bíróság az ügyben az alábbi tényállást állapította meg:

F. J. I.r. vádlott nős, három gyermeke van, akik közül kettő nagykorú, az egyikük azonban egyetemi hallgató. A vádlott mindhárom gyermeke eltartásáról gondoskodik. Szakképzettsége gépészmérnök, legmagasabb iskolai végzettsége műszaki egyetem. A sz.-i K. Kft. társüggyezetője, havi nettó jövedelme 80.000.- Ft, ezen túl az eredményességtől függően kb. 2 millió Ft osztalékban részesül évente. Büntetve nem volt.

Z. S. II.r. vádlott elvált, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Legmagasabb iskolai végzettsége szakmunkásképző, vállalkozóként havi nettó 100.000.- Ft körüli jövedelme van. Egy kb. 300.000.- Ft értékű T. típusú és egy 400.000.- Ft F. T. típusú személygépkocsi tulajdonosa. Büntetve volt:

- a Pécsi Városi Bíróság 2.B. 1043/1987/9. számú 1987. november 11-én jogerőre emelkedett ítéletében orgazdaság büntette és 2 rb. társtettesként elkövetett lopás büntette miatt 1 évi börtönbüntetésre és 20.000.- Ft pénzmellékbüntetésre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette;
- a Pécsi Városi Bíróság B.1168/1991/3. számú a Baranya Megyei Bíróság Bf.531/1991/2. számú határozatával 1991. november 11-én jogerőre emelkedett ítéletében lopás büntette miatt 8 hó börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte;
- a Kiskunhalasi Városi Bíróság 9.B. 6/1996/54. számú a Bács-Kiskun-Megyei Bíróság 2000. október 06-án kelt 1.Bf.226/1999/14. számú határozatával jogerőre emelkedett ítéletében társtettesként elkövetett környezetkárosítás büntette miatt mint visszaesőt 108.000.- Ft pénzbüntetésre ítélte.

P. T. III. r. vádlott nős, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Állandó munkahellyel nem rendelkezik, jövedelme nincsen, vagyona nincsen, érettségizett. Büntetve volt:

- a Tatabányai Városi Bíróság 8.B. 1266/1997/2. számú 1997. október 27-én jogerős végzésében ittas járművezetés vétsége miatt 32.500.- Ft pénzbüntetést és 1 év B kategóriájú járművezetéstől eltiltást szabott ki a vádlottal szemben;
- a Tatabányai Városi Bíróság 2001. május 20-án jogerős 63.B. 847/1998/44. számú ítéletében 3 rb. adó- és társadalombiztosítási csalás büntette és 1 rb. adó- és társadalombiztosítási csalás vétsége miatt 1 év és 8 hónap börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte;
- a Nagykanizsai Városi Bíróság 2.B. 655/2002/112. számú a Zalai Megyei Bíróság Bf.450/2004/21. számú határozatával 2005. április 26-án jogerőre emelkedett ítéletében társtettesként elkövetett csalás büntette, társtettesként elkövetett közokirat hamisítás büntette miatt mint különös visszaesőt két év hat hónapi börtönbüntetésre és három év közügyektől eltiltásra ítélte. A vádlott e büntetését töltötte 2005. szeptember 8. napjától 2008. március 7. napjáig.

M. R. IV. r. vádlott elvált, két gyermeke van, akik közül az egyik kiskorú. Rokkantnyugdíjas, rokkantnyugdíján túl jövedelmét jelenti a B. Kft-ből évente felvett jutalék összege. Szakmunkásképző intézetben víz- és gázvezeték szerelő szakképzettséget szerzett. Vagyona nincsen.

A vádlott 1995. év óta - egy koponyasérülést követően - rendszeres pszichiátriai kezelést vesz igénybe, legutóbb pedig mélyvénás trombózis miatt szorult orvosi ellátásra.

Büntetve volt:

- a Szegedi Városi Bíróság 2003. június 11-én jogerőre emelkedett 4.B. 1167/2003/2.számú végzésében egyedi azonosító jel meghamisításának a büntette miatt 30.000.- Ft pénzbüntetésre ítélte.

H. R. V. r. vádlott nőtlen, élettársi kapcsolatából két kiskorú gyermeke származik, akiknek az eltartásáról büntetés végrehajtási intézetbe kerülése előtt gondoskodott. A G. T. Kft. ügyvezetőjeként havi nettó 100-150.000.- Ft jövedelme volt, vagyona nincsen. Legmagasabb iskolai végzettsége kereskedelmi és vendéglátóipari szakközépiskola, büntetve volt:

- a Pécsi Városi Bíróság 3.B.915/1994/32. számú a Baranya Megyei Bíróság 3.Bf.229/1995/8. számú határozatával 1995. május 25-én jogerőre emelkedett ítéletében lopás büntette miatt 1 évi börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette;
- a Pécsi Városi Bíróság 1997. február 18-án jogerőre emelkedett 9.B: 732/1996/5. számú ítéletében sikkasztás vétsége miatt 45.000.- Ft pénzbüntetésre ítélte;
- a Pécsi Városi Bíróság 2.B. 2068/2000/13. számú 2001. szeptember 5-én jogerős ítéletében folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 50.000.- Ft pénzbüntetésre ítélte;
- a Pécsi Városi Bíróság 9.B.2030/1998/45. számú a Baranya Megyei Bíróság 3.Bf.596/2001/5. számú határozatával 2001. október 14-én jogerőre emelkedett ítéletében bűnsegédként elkövetett csalás büntette, folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 1 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte;
- a Pécsi Városi Bíróság 2001. november 12-én jogerős 2.B. 743/2001. számú ítéletében felbujtóként elkövetett hűtlen kezelés büntette miatt 250.000.- Ft pénzbüntetésre ítélte;
- a Pécsi Városi Bíróság 11.B. 255/2003/20. számú 2003. november 26-án jogerőre emelkedett ítéletében üzletszerűen elkövetett csalás büntette miatt 1 év börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte;
- a Pécsi Városi Bíróság 9.B. 1756/2000/86. számú a Baranyai Megyei Bíróság 1.Bf.398/2003/50- számú határozatával 2004. március 22-én jogerőre emelkedett ítéletében 3 rb. társtettesként elkövetett csalás büntette, 2 rb. társtettesként elkövetett önbíráskodás büntette és 4 rb. bűnsegédként elkövetett magánokirat-hamisítás vétsége miatt 2 év börtönre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte;

- a Pécsi Városi Bíróság 9.Bk. 620/2004/2. számú a Baranya Megyei Bíróság 2.Bkf.77/2005/2. számú határozatával 2005. április 11-én jogerőre emelkedett összbüntetési ítéletében a Pécsi Városi Bíróság B.2030/1998/45.. B.255/2003/20. és B.1756/2000/86. számú ítéletében foglalt büntetéseket összbüntetésbe foglalta, és az összbüntetés tartamát 2 évi 7 hónapi és 15 napi börtönbüntetésben állapította meg.

B. L. VI. r. vádlott román állampolgár, nő, egy gyermek eltartásáról gondoskodik. Szakmunkásképző intézetben autószerelő szakképzettséget szerzett, autószerelőként alkalmi munkát végez. Havi nettó jövedelme 50-80.000.- Ft közötti. Vagyona nincsen. Büntetve volt:

- a Szegedi Városi Bíróság 8.B. 1573/2003/2. számú 2003. november 03-én jogerőre emelkedett végzésében bűnsegédként elkövetett hitelsértés vétsége miatt 30.000.- Ft pénzbüntetésre ítélte.

T. A. VII. r. vádlott elvált, egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, vasbetonszerelőként dolgozik. Legmagasabb iskolai végzettsége az általános iskola nyolc osztálya. Havi nettó jövedelme 70-100.000.- Ft közötti. Vagyona nincsen. Büntetve volt:

- a Tatabányai Városi Bíróság 6.B. 1417/1994/15. számú a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Bf.120/1995/23. számú határozatával 1996. január 9-én jogerőre emelkedett ítéletében kábítószerrel visszaélés büntette és devizagazdálkodás megsértésének a büntette miatt 1 év 10 hó börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte;
- a Tatabányai Városi Bíróság 8.b. 890/1997/2. számú 1997. október 9-én jogerős végzésében társtettesként elkövetett garázdaság büntette miatt 39.000.- Ft pénzbüntetést szabott ki vele szemben;
- a Tatabányai Városi Bíróság 6.B. 6398/1998/2. számú 1998. február 06-án jogerőre emelkedett végzésében orgazdaság vétsége miatt mint visszaesővel szemben 25.500.- Ft pénzbüntetést szabott ki;
- a Tatabányai Városi Bíróság 9.B. 141/1998/7. számú 1998. május 21-én jogerőre emelkedett határozatában társtettesként elkövetett lopás vétsége miatt mint visszaesőt 10 hó börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette;
- a Veszprémi Városi Bíróság B.139/1998/12. számú a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság Bf.1103/1999/3. számú határozatával 2000. szeptember 07-én jogerőre emelkedett lopás büntette, magánokirat-hamisítás vétsége miatt mint visszaesőt 10 hó börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A sz.-i székhelyű H. Kft. ügyvezetője F. J. I.r. vádlott megvásárolta a Sz. szám alatti telephelyet, a S. Kft. képviseletében eljáró B. I.-tól. B. I. korábban a B. T. F. Kft. ügyvezető igazgatója volt, amely gazdasági társaság a festékgyártó tevékenységét e telephelyen végezte. A H. Kft. képviseletében F. J. I. r. vádlott, míg a S. Kft. képviseletében B. I. ügyvezető 2004. július 29. napján írásban megállapodott abban, hogy a megállapodás 2. számú mellékletét képező listán felsorolt alapanyagokat a S. Kft. legkésőbb 2004. szeptember hó 30. napjáig saját költségén elszállítja. A megállapodás azt is tartalmazta, hogy az ipartelepen maradó alapanyagok elszállíttatását a H. Kft. intézi, azzal, hogy annak

igazolt költségét, legfeljebb nettó 4 millió Ft erejéig az S. Kft. viseli. Az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi Felügyelőség (ATIKÖFE) 2004. július hó 14. napján tájékoztatta F. J. I. r. vádlottat, mint a H. Kft. képviselőjét, hogy a Sz. szám alatti ingatlan vonatkozásában fennálló tényfeltérési kötelezettség az adásvételi szerződés megkötését követően mint a kft. képviselőjét őt terheli. Az ATIKÖFE 68299-6/2001. számú kötelező határozatában megállapított határidőt a 10803-1-7/2004. számú határozatában 2005. január 31-re módosította F. J. I. r. vádlott kérésére.

A Sz. úti volt ipartelepen bontási munkákat végzett Z. S. II.r. vádlott, akit F. J. I. r. vádlott megkért arra, hogy érdeklődjön a telepen lévő anyagok megsemmisítésének árát illetően. Z. S. II.r. vádlott H. R. V. r. vádlottat bízta meg ezzel a feladattal, aki közölte az általa kapott árajánlatokat Z. S.-sel. Z. S. tájékoztatta erről F. J. I. r. vádlottat, aki azonban ezt az árat sokallta, ezért más lehetőség keresésére kérte meg Z. S.-t. Z. S. H. R.-en keresztül megismerte M. R. IV.r. vádlottat, akit megkért arra, hogy segítsen találni olyan személyt, aki olcsóbban vállalja a telepről az anyagok elszállítását és megsemmisítését, mint az erre szakosodott cégek. M. R. IV.r. vádlott ezért Sz.-re hívta régi ismerősét, P. T. III.r. vádlottat, akit elkísért az azóta elhunyt H. A. nevű ismerőse is.

H. R., M. R., P. T. vádlottak és H. A. Sz.-en egy üzemanyag-töltő állomásnál találkoztak, ahonnan M. R. felhívta Z. S.-t is, aki így később már egy pizzériában csatlakozott a társasághoz. F. J., Z. S., M. R., H. R. és rajtuk keresztül P. T. is tudomással bírt arról, hogy azt megelőzően, hogy a környezetvédelmi tényfeltérési munkákat elkezdik a telepen, el kell szállítani a telepen lévő anyagokat, amelyek túlnyomórészt festékmaradékok. P. T.-t azzal hívták Sz.-re, hogy ezeket az anyagokat meg kellene semmisíteni, ennek fejében kapna anyagi ellenszolgáltatást.

A pizzériában Z. S. II.r. vádlott közölte P. T.-vel, hogy 3,8 millió Ft-ot szánnak az üzletre, P. T. azonban ezt kevesellte, ezért Z. S. elvitte őt és H. A.-t F. J. I. r. vádlotthoz. A megbeszélésen jelen volt F. J., Z. S., P. T. és H. A., azonban az utóbbi személy csupán P. T.-t kísérőként volt jelen. F. J. és P. T. - utóbbi a tárgyalások során K. T.-ként, mint az L. Kft. ügyvezetőjeként mutatkozott be, és ilyen néven is kötött szerződést - megállapodott kb. 60-70 tonna ipari és veszélyes hulladék megsemmisítésében, azzal, hogy a szállítási költséget Z. S. II.r. vádlott viseli. P. T. 4,4 millió Ft-ért vállalta a H. Kft. telepéről más helyre való lerakodást. A megállapodást írásba foglalták, a szerződés úgy készült, hogy Z. S. visszavitte a pizzériához P. T.-t és H. A.-t, akik M. R. lakására mentek H. R.-rel együtt. M. R. és P. T. fogalmazták meg a szerződést, majd annak aláírásakor F. J. 2,2 millió Ft-ot adott át P. T.-nek, aki a megállapodás szerint az összeg második felére akkor volt jogosult, ha a hordók nagy része elkerül a telepről, ennek megfelelően az összeg második felét F. J. szintén kifizette P. T.-nek.

Ezt követően a telephelyen lévő hordóknak H. R. és M. R. új tárolási helyet keresett, és 2004. augusztus 24-én éjszaka a hordókat elszállították a Sz. utca szám alatti D. telepre, a D. Kft. tulajdonában lévő betonsilóba. Az átszállítást M. R. felügyelte, a szállításban részt vett az ő tulajdonát képező B. Kft egyik teherautója, amelyet a M. R. alkalmazásában álló B. L. VI. r. vádlott vezetett. Az átszállítás költségeit is Z. S. állta, aki H. R.-t kérte meg arra, hogy a pénzt továbbítsa M. R.-nek. H. R. egyik alkalmazottjának segítségével juttatta el a pénzt M. R.-hez, akik rendezték a targoncások, a rakodók számláit és az egyéb költségeket. A szállításban részt vevő valamennyi vádlott tudta azt, hogy ideiglenesen helyezik el a D. Kft. tulajdonában lévő betonsilókban a hordókat, amíg más helyet nem

találnak a lerakodáshoz. A továbbszállítást siettetve, hogy a D. Kft. tulajdonosa felszólította M. R.-t, hogy azonnal vigyék el a hordókat.

P. T. III.r. vádlott talált a lerakodáshoz megfelelő helyet: a Magyar Állam tulajdonában és a Honvédelmi Minisztérium kezelésében lévő tatai 0291/118. hrsz. alatti külterületi ingatlant, amely egy elhagyott katonai bázis területe. P. T. T. A. VII. r. vádlottat kérte meg, hogy béreljen targoncát hordók lerakodásához, és a helyszínt is megmutatta T. A.-nak. T. A. 2004. szeptember 08. és 10. közötti időben bérelt először targoncát a k.-i S. Kft-től, amelyet a P. T. által megmutatott helyre vitt.

A fuvarokat M. R. vádlott és O. A. fuvarozó vállalkozó tehergépkocsijaival végezték. O. A.-nak H. R. szólt a fuvarlehetőségről, és ő volt az, aki telefonszámokat adott O. A.-nak azért, hogy a sofőr azokat hívja, amint az autópályán a k.-i lehajtóhoz ér. Ugyanígy kapott telefonszámot M. R. sofőrje B. L. VI. r. vádlott is. A k.-i lehajtótól a sofőröket P. T. és T. A., illetőleg T. A. egyik ismerőse vezette a T. közelében lévő helyszínre, ahol a lerakodás történt. A lerakodást T. A. és ismerőse végezte. T.-re 6 alkalommal érkezett teherautó, amelyből kétszer O. A. sofőrje szállított, négyszer pedig B. L. Összesen 359 - többnyire festékanyagot tartalmazó - hordót helyeztek el a területen, amelyből 135 darab 200 literes műanyag hordó, 224 darab pedig 200 literes fémhordó volt. A további hordók elhelyezésére P. T. egy másik telephelyet keresett, mert a közelben vadászat folyt és felmerült a felfedezés lehetősége. Ennek megfelelően 2004. szeptember 14-16. között már T.-re a R. Kft. elhagyott telephelyére szállítottak összesen 138 db, többnyire festékanyagot tartalmazó műanyag hordót. A targoncát szállító személyt P. T. bízta meg azzal, hogy a helyszínre vigye a targoncát, amelyet azt megelőzően T. A. bérelt és ő is végezte társával együtt a rakodást.

Mivel először T.-n fedezték fel a hordókat és erről a sajtóból P. T. is értesült, ezért a Sz.-en kocsira pakolt további hordókat már nem szállították el, azokat később a rendőrhatalóság Sz.-en megtalálta. P. T. a hatóság elöl elrejtőzött, M. R.-nek sem sikerült vele felvennie a kapcsolatot.

A szállításban résztvevők a szállításhoz és egyéb hulladékkezelési tevékenység végzéséhez szükséges környezetügyi hatósági engedéllyel nem rendelkeztek.

A hatóság által megtalált hordóknak T.-ről illetve T.-ről történő elszállítását a D. Kft. végezte a H. Kft. megbízásából és költségére.

A t.-i illetve t.-i helyszínen talált hordókban az alábbi anyagok voltak: Moulith LDM polimer maradék, emfix festék és színező tinta, daotan polimer maradék, vízüveg, gyanta, szintakril polimer maradék, quamat, vinavil, festékiszap, fáradtolaj, amely anyagok lényegében festék és lakkhulladékok, illetve szerves oldószereket tartalmazó festék és lakkiszapok valamint fáradtolaj.

A hordókban lévő anyagok alkalmasak az ember életének, testi épségének illetve egészségének a veszélyeztetésére, a víz, a levegő vagy a talaj szennyezésére, illetve az állatok illetve növények veszélyeztetésére.

Ezen anyagok az alábbi kódszámú hulladéknak minősülnek: szerves oldószert nem tartalmazó festékhulladék (EWC080112), fáradtolaj (EWC130205*), szerves oldószert tartalmazó festékhulladék (EWC080113*).

A műanyag illetve fémhordókban elhelyezett anyag a fentiek szerinti hulladék, illetve veszélyes hulladék, a vádlottak pedig valamennyien tisztában voltak azzal, hogy veszélyes hulladék kezelésében is közreműködnek.

A B. Kft. ügyvezetője 2003. április 10. napjától a felszámolás elrendeléséig 2005. október 29. napjáig M. R. IV.r. vádlott volt. A B. Kft. más egyéb tevékenység mellett hulladék nagykereskedelemmel is foglalkozott, amelyhez azonban hatósági engedélyekkel nem rendelkezett. M. R. IV.r. vádlott először mint a G. Kft. képviselője, később mint a B. Kft. képviselője bérelte 1997. május 5-től a D. Kft.-től a Sz., B.-i u. szám alatti ingatlanon található . jelű területet. 2004. október 8. napjától a D. Kft. a bérleti szerződést felmondta, az ingatlant 2004. december 6. napjától B. L. bérelte. Az ingatlanon maradtak továbbra is a IV.r. vádlott tulajdonát képező alábbi anyagok, amelyeket 2004. október 06-án és 11-én az Alsó-Tisza-vidéki Környezetvédelmi Felügyelőség (ATIKÖFE) helyszíni szemléje során találtak meg: kb. 800 db egészben lévő monitorhulladék, kb. ugyanennyi monitor bontásából származó képcső és szétbontott monitor burkolat, - amelyek nem zárt helyen, hanem szabad ég alatt voltak - , 9720 kg szerves oldószert nem tartalmazó festékhulladék (EWC080112), 5200 kg gépmosó folyadék (EWC130802*), 1280 kg fáradtolaj (EWC130205*), 2370 kg gyantahulladék (EWC080115*), 4580 kg szerves oldószert tartalmazó festékhulladék (EWC080113*), 630 kg festékes rongy (EWC150202*), 2620 kg beazonosítatlan oldószer (EWC070304). Ezek az anyagok raklapon, nyitott illetve ponyvás pótkocsikon 200 literes fémhordókban voltak.

2005. augusztus 02. napján az ATIKÖFE ismét helyszíni szemlét tartott, amikor további hordókat találtak, amelyek az alábbi anyagokkal voltak szennyezettek: fáradtolajjal szennyezett vízzel (EWC101001*), fáradtolajjal (EWC130208*), celloszolvvál szennyezett vízzel (festékipari oldószer EWC140603*), lakkbenzinnel (EWC070304*), ásványi olajjal (EWC130208*), ásványi olajjal szennyezett ásványi porral (EWC130899*), 86%-osNpopanollal (oldó- és hígítószer EWC140603*), aromás hígítóval szennyezett vízzel (EWC080119*), nem azonosított szerves sav savójának vizes oldatával (EWC07*), lenolajjal szennyezett vízzel (EWC080115*).

A fent felsorolt anyagokat tartalmazó vegyszeres edények és a monitorok az elektromos panelei, képcsővei veszélyes hulladéknak minősülnek, a monitorburkolat azonban nem minősül veszélyes hulladéknak.

A megtalált monitorokat H. R. vádlott vásárolta meg a C. S. Kft.-től 2004. februárjában, mint működőképes másodosztályú monitorokat. A szándéka M. R.-nek és H. R.-nek először az volt, hogy egészben továbbértékesítik a monitorokat, amikor azonban kiderült, hogy egyben történő továbbértékesítésre alkalmatlanok, akkor M. R. IV.r. vádlott megszervezte azok bontását, és ő intézkedett a szétbontott alkatrészek továbbértékesítéséről is az E. Kft. felé.

A IV.r. vádlott által képviselt B. Kft.-nek nem volt engedélye hulladékkezelési tevékenység végzésére.

A vegyszeres edényeken kívül a monitorból származó hulladékok is alkalmasak arra, hogy az ember életét és testi épségét, egészségét veszélyeztessék, a vizet, a talajt szennyezzék, az állatokat és a növényeket veszélyeztessék.

A IV.r. vádlott, mint a B. Kft képviselője 2008. március 6-án szerződést kötött az O. Kft képviselőjével a veszélyes hulladéknak a fenti telephelyről történő elszállítására vonatkozóan, amely eljárás költségeit a B. Kft viselte. Az elszállítás 2008. március 20-án megtörtént.

A vádlottak valamennyien tagadták a terhükre rótt bűncselekmény illetve bűncselekmények elkövetését.

H. R. V.r. vádlottat először 2004. október 05-én hallgatták meg a nyomozás során. Ekkor az V. r. vádlott először azt mondta, hogy Z. S. II.r. vádlottal való ismeretségén keresztül került a sz.-i B. telepre, ahonnan a Z. S. által kiásott tartályokat vásárolta meg. Itt mutatkozott be neki egy személy K. T.-ként, aki megkérdezte, hogy tud-e fuvarost szerezni festékalapanyagok szállításához. Ekkor a K. T. nevű személyt O. A. fuvarossal összeismertette, majd egy megbízási szerződést is átadott O. A. részére.

Még az ugyanaznap tett vallomásán belül H. R. úgy nyilatkozott, hogy nemcsak közvetítő szerepe volt a K. T.-ként bemutatkozó személy és O. A. között, azonban azért nem mondta el a teljes igazságot első alkalommal, mert félt a következményektől. Ezt követően előadta, hogy Z. S.-től tudta meg, hogy a B. telepének az akkori tulajdonosa F. J. a telepen lévő veszélyes anyagot tartalmazó hordókat el akarta viténi a környezetvédelmi ellenőrzést megelőzően. Az V.r. vádlott elmondása szerint megígérte Z. S.-nek, hogy utána néz a megoldási lehetőségeknek, és egy ezzel foglalkozó céget fel is hívott, akik közölték, hogy 130 Ft /kg áron, - amely nem tartalmazza a szállítási díjat és az átcsomagolási díjat -, tudják vállalni a hulladék kezelését. Az V. r. vádlott állítása szerint F. J. sokallta ezt az árat, amelyről Z. S. számolt be F. J.-nek. A vádlott elmondta, hogy így jutottak el M. R.-hez, akinek Z. S. szólt, hogy tud-e valamilyen megoldást, M. R. pedig ezért P. T.-t hívta fel. Elmondta az V. r. vádlott, hogy négyesben, M. R.-vel, P. T.-vel illetve az őt kísérő arab nemzetiségű személlyel a sz.-i E. Benzinkútnál találkoztak, majd ezt követően csatlakozott M. R. hívására Z. S. is hozzájuk, aki P.-ről érkezett Sz.-re és P. T.-t valamint az arab személyt elvitte F. J.-hez. Amikor Z. S. visszavitte a pizzériába M. R.-hoz és H. R.-hez P. T.-t és az arab személyt, akkor elmondták, hogy sikerült F. J.-vel megegyezni, erről szerződést is készítettek M. R. lakásán. Ezt követően már M. R. vitte el a két személyt F. J. telephelyére, ahol aláírták a szerződést és F. J.-től átvettek 2,2 M Ft előleget. Az ez után történetekről H. R. úgy számolt be az első vallomásában, hogy P. T. megkérte M. R.-t arra, hogy a B. telepről segítségen elszállítani a hordókat az ő telephelyére. Ennek megfelelően a B. telepéről a hordók a D. telepre kerültek M. R. engedélyével és szervezésében. Ezután kérte meg M. R. H. R.-t, hogy szerezzen fuvarost aki besegít a D. telepről történő elszállításban. Elmondta az V.r. vádlott, hogy mivel M. R. megkérte, szólt O. A.-nak, hogy tud-e vállalni fuvart Sz.-ről T-re. O. A. embere tudomása szerint két fuvart vitt, a többit B. L. Elmondta az V. r. vádlott, hogy M. R. adott telefonszámot a sofőröknek, akiknek azt T. előtt fel kellett hívni, és az autópályára eljűk ment valaki, aki vezette a kamionokat a lerakodás helyére. E vallomásában az V. r. vádlott azt mondta, hogy B. L.-től tudja, hogy a lerakodásnál az általa P.-nek nevezett személy és az arab férfi is jelen volt, figyelték a lerakást T.-n és T.-n is. Azt is elmondta H. R., hogy M. R. Z. S.-től kapta meg a fuvardíjat, ami szállításonként 150.000.- Ft volt, ezért 600.000.- Ft-ot kapott a négy szállításért M. R.

A VI. r. vádlott úgy emlékezett, hogy O. A.-nak ő fizetett ki 160.000.- Ft-ot, amely pénzt Z. S.-től kapta abból a célból, hogy rendezze le az O. nevű fuvaros költségeit, ugyanis a P.-ként ismert személy csupán a veszélyes anyag megsemmisítésére vette fel a pénzt. Az V. r. vádlottnak arról volt tudomása, hogy Z. S. F. J.-vel elszámolási viszonyban volt: Z. S. megvett a B. telepéről néhány berendezést, és így tartozott F. J.-nek. Az V. r. vádlott tudomása szerint az volt a megállapodás, hogy a P. nevű személy és az arab személy elviszik és eltüntetik a hordókat T.-ről illetve T.-ről, de azokat megtalálták és így nem tudták elszállítani. Elmondta az V. r. vádlott, hogy miután kiderült, hogy megtalálták a hordókat, P. T. vitt egy szerződést M. R.-nak, akitől ő kapta meg, hogy vigye el O. A.-nak, ez pedig az a szerződés, amelyet a nyomozás során lefoglaltak és a L. Kft. nevében íródott. Elmondta az V. r. vádlott, hogy P. T. K. T.-ként mutatkozott be F. J.-nek, úgy mint a L. Kft. ügyvezetője, és egy ilyen névre szóló személyi igazolvány is volt nála, amelyben P. T. képe volt. Hangsúlyozta az V. r. vádlott, hogy neki csak annyi szerepe volt az ügyben, hogy M. R. kérésére fuvarost szerzett, O. A.-t, illetve eljuttatta a megbízási szerződést O. A.-nak utólag, pénzt nem kapott az üzletből, csupán akkor kapott volna, ha a hordók eltüntetését vállalja.

Ezt követően 2004. október 18-án hallgatták meg H. R.-t, amikor a korábbi vallomását továbbra is fenntartotta, és kérdésekre az alábbi válaszokat adta. Elmondta, hogy Z. S. elmondásából tudja, hogy amikor a tartályparkot bontotta a B. sz.-i telepén akkor F. J. felajánlotta neki, hogy a tartályok ellenértékeként el kellene szállítani a veszélyes hulladékot a telepről. Elmondta H. R., hogy a K.-ként bemutatkozó személy, mikor látta, hogy ő azokat a tartályokat szállíttatja el a telepről, amelyeket Z. S.-től vett, megkérdezte, hogy tud-e fuvarost alapanyag szállításához, ekkor ajánlotta ő O. A.-t. Elmondta, hogy Z. S. fizette a B. területéről történő átszállítást, amellyel kapcsolatban felmerült 300-350.000.- Ft költségnek megfelelő összeget az ő közvetítésével juttatta el M. R.-nek, valamint a D. telepről történő továbbszállítást is ő fizette, de ekkor már közvetlenül M.-nek adta a fuvarokért járó díjat. Arra nem tudott válaszolni H. R., hogy tudta-e Z. S., hogy hova történik a szállítás. Az utoljára történt rendőrségi meghallgatásakor a vádlott elmondta, hogy Z. S. megkérte T.-ba utazása előtt, hogy hitelezzen neki 350-400.000.- Ft körüli összeget és adja át M. R.-nek, majd utána 180.000.- Ft készpénzt is adott, hogy továbbítsa M. R. részére. Elmondta, hogy Z. S. őt arról tájékoztatta, hogy vizesbázisú alapanyag van a műanyaghordókban.

A tárgyaláson fenntartott korábbi tárgyalási vallomásában a VI. r. vádlott az első nyomozati vallomása felvételének a körülményeit kifogásolta, ezért a későbbi vallomásait tartotta fenn, hangsúlyozta, hogy annak ellenére, hogy veszélyes hulladék kifejezés szerepel a vallomásában, ezt a rendőrök jelentették ki, ők mondták, így tették fel a kérdéseket, azonban ő műanyaghordókban lévő színező pasztákról, festékekről tudott. Hangsúlyozta azt is, hogy P. T.-t K. T.-ként ismerte meg. Elmondta, hogy F. J.-től P. T. alapanyagokat vásárolt, legalábbis ő ezt mondta, amelyeket értékesíteni akar. Elmondta, hogy nem tudta azt, hogy a hordók hol vannak, illetve, hogy azok hova kerültek, ő abban a tudatban volt, amíg a híradóból nem értesült arról, hogy T.-n hordókat találtak, hogy a D. telepen vannak. Biztosan állította a VI. r. vádlott, hogy P. T.-t M. R. hívta Sz.-re, hiszen a telefonbeszélgetéskor jelen volt. Hangsúlyozta a VI. r. vádlott a nyomozati vallomásának elébe tárása után, hogy amit tudotként mondott el, azt nem ő közvetlenül tapasztalta, hanem arról B. L., Z. S. és M. R. elmondásából szerzett tudomást.

Z. S. II.r. vádlott a tárgyaláson nem tett vallomást, ezért a bíróság felolvasta a nyomozás során tett vallomását. Z. S.-t egyszer hallgatták meg gyanúsítottként 2004. november 30-

án, amikor a vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Elmondta, hogy a B. telepén csupán tartályokat bontott el a kft-je, amellyel kapcsolatban F. J.-vel egyezett meg. Elmondta, hogy a telep előző tulajdonosával beszélt arról, hogy a telepen lévő még hasznosítható, illetőleg már hasznosíthatatlan anyagokra vonatkozóan, - ez utóbbiak megsemmisítésére - árajánlatot szerezzen be. Ezen festékipari hulladékok elmondása szerint a veszélyes anyag tárolóban voltak, kb. 200-200 db hordó. Ennek megfelelően kért árajánlatot, amelyet azonban B. I. sokallt, és ezért az ügyből nem lett semmi. A későbbiekben arról szerzett tudomást a D. Kft. vezetőjétől, hogy a telepén festékes hordókat találtak, amiről azonban ő úgy nyilatkozott, hogy nem tudja, hogy hogyan kerültek oda.

M. R.-vel kapcsolatban Z. S. elmondta, hogy üzleti kapcsolat révén ismeri, azonban nem kérte meg őt hordók szállítására, csupán tartályokat szállított neki. Tagadta a II. r. vádlott, hogy H. R.-nek pénzt adott volna azért, hogy azt adja át az ő megbízásából más személynek. Elmondta a II. r. vádlott, hogy P. T.-t ismeri, valóban találkozott vele 2004. szeptemberében, amikor M. R. felhívta telefonon, hogy P. T. Sz.-en tartózkodik és 1 M Ft-ra van szüksége. Ekkor Sz.-n egy presszóban találkoztak, ahol P. T. kölcsönt kért tőle és egy gépjárművet ajánlott fedezetül. Tagadta a II. r. vádlott, hogy P. T.-t bárhová elvitte volna és bemutatta volna bárkinek is. Hangsúlyozta, hogy senkit nem bízott meg hordók elszállításával, ennek érdekében pénzt nem adott senkinek.

A H. R.-vel történt szembesítéskor Z. S. beismerte, hogy adott pénzt M. R.-nek H. R.-n keresztül, azonban ennek okát abban jelölte meg, hogy M. pénzzavarban volt.

M. R. IV.r. vádlott a korábbi eljárás során tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem kíván részletes vallomást tenni, ezért a bíróság felolvasta a nyomozás során tett vallomásait.

Első alkalommal a nyomozati meghallgatásán M. R. azt mondta, hogy egy K. nevezetű személy szólította meg a B. telepén, hogy festékes hordókat kellene a D. telepre átszállítani, majd onnan tovább 300 km-es körzetben. Elmondta, hogy B. L. vitt egy fuvar az autópálya környei leágazásáig, és a megrendelő intézte már a lerakodást. Azt állította, hogy a K. nevezetű személytől 100.000.- Ft-ot kapott, melyben a fuvar ára is benne volt és a szállítandó anyagokról azt tudta, hogy festékalapanyag és színező. Elmondta, hogy a B. jelenlegi tulajdonosát nem ismeri, valamint azt is, hogy azért kellett Sz.-ről elszállítani ezeket az anyagokat, mert meg akarták semmisíteni.

Utolsó alkalommal történt gyanúsított meghallgatásakor úgy nyilatkozott a IV.r. vádlott, hogy P. T.-t, aki K. T.-nek adta ki magát, régóta ismerte, és P. T. kérdezte tőle, hogy amennyiben a tulajdonossal megegyezik a hordók elszállítása tekintetében, akkor vállalja-e a fuvar. Elmondta, hogy a hordók a D. telepre kerültek, amelyben azonban ő nem vett részt, innen kellett három pótkocsinyit elszállítani. Elmondta az V. r. vádlott, hogy H. R.-től kapott 150.000.- Ft-ot, H. R. ezt Z. S. megbízásából adta át fuvardíjként. H. R. közvetítésével Z. S.-től a pakolásért is kapott pénzt, ő fizette ki a rakodómunkásokat, a fennmaradó összeg pedig az övé volt.

M. R. a korábbi tárgyaláson tett és jelen eljárásban tartott tárgyaláson fenntartott vallomásában hangsúlyozta, hogy csak a szállítást, a fuvarozást szervezte a hordók

lerakását nem. Elmondta, hogy P. T. kérte meg arra, hogy a szállításban segítsen, és ő mivel ez a munkakörébe tartozik, hiszen fuvarozással foglalkozik, elvállalta. Elmondta, hogy akkor még az ügy háttéréről nem tudott. A tárgyaláson azt mondta M. R., hogy Z. S. a D. telepi beszállításért küldte H. R.-rel a pénzt, azzal, hogy a fuvarosokat fizesse ki. Azt állította azonban, hogy a D. telepre szállításban ő nem vett részt, B. L. mint az ő sofőrje oda nem végzett fuvarozást. Elmondta, hogy ebben H. R. sofőrje egy „J.” nevezetű személy vett részt, akitől kapta ő a pénzt és neki csak a fizetés volt a dolga.

P. T.-vel kapcsolatban a tárgyaláson úgy nyilatkozott M. R., hogy P. T. hívta őt, hogy találkozzanak, mert üzleti ügy kapcsán Sz.-re érkezik. Elmondta, hogy a találkozáson jelen volt Z. S. is, aki később érkezett, és arra is emlékezett M. R., hogy Z. S. vitte P. T.-t és az arab személyt valahova, ő úgy gondolta, hogy F. J.-hez mennek az üzletet megbeszélni. Azt nem tudta megmondani, hogy ki közvetítette F. J.-hez P. T.-t. Elmondta M. R., hogy P. T. azt mondta, hogy meg akarja semmisíteni ezeket a hulladékokat, de annak módjáról nem számolt be.

P. T. III.r. vádlott a tárgyaláson nem akart részletes vallomást tenni, ezért a bíróság felolvasta a nyomozás során tett vallomásait. A nyomozás során P. T. III.r. vádlott Z. S. II.r. vádlottat jelölte meg, mint aki szólt neki az üzleti lehetőségről, amely miatt Sz.-re utazott. Előzményként elmondta, hogy találkozott egy angol nemzetiségű üzletemberrel, aki arról tájékoztatta, hogy R.-ben tudja értékesíteni a hulladékot, és a L. nevű kft. iratait átadta a részére azzal, hogy intézze az ügyet és a pénzüsszeget pedig majd felezni fogják. A III.r. vádlott azt mondta, hogy M. R.-t ő hívta fel, tekintettel arra, hogy Sz.-re utazott. Elmondta, hogy Z. S.-sel együtt F. J.-hez mentek, négyen voltak jelen a tárgyaláson, ő, H. A., Z. S. és F. J. 4,4 millió Ft-ban alkudták ki az árat, amely a szállítás költségeit nem tartalmazta, azt P. T. elmondása szerint Z. S. vállalta. P. T. azt mondta, hogy a külföldre szállításhoz telephelyet keresett a szállítmánynak, amely először T. volt, majd mivel az autók nem tudtak rendesen megfordulni a telepen, a t.-i telephelyre irányította a szállítójárműveket. Hangsúlyozta, hogy nem volt jelen a lerakodásnál, a targoncát T. A. bérelte, és valakivel lepakolták az autókat.

A korábbi tárgyaláson tett és jelen eljárásban tartott tárgyaláson fenntartott vallomásában P. T. III.r. vádlott lényegében fenntartotta a nyomozás során tett vallomását, hangsúlyozta, hogy F. J.-vel vízben oldódó, még használható emfix színezőanyagokkal kapcsolatos üzletről volt szó, illetve azt is kiemelte, hogy a hordókat úgy rakták le, hogy minél gyorsabban visszarakhatóak legyenek, betonozott helyre, amelyre a továbbszállítás miatt volt szükség. Vitatta a III.r. vádlott, hogy veszélyes anyagok kezelésére lett volna megbízása. Megerősítette, hogy kimondottan megsemmisítésre volt szerződése F. J.-vel, értékesítésre nem, mert nem akarta, hogy F. J. tudja, hogy ebből neki még haszna származhat. Elmondása szerint F. J. nem tudta, hogy hova vitték az anyagokat, az nem is érdekelte, neki az volt a fontos, hogy a telephelyéről tüntessék el. Az üzletkötésnek nincs írásos nyoma, továbbá sem szállítólevél, sem számla nem készült ezzel kapcsolatban. Azt kikötötte P. T. - állítása szerint -, hogy a szállítást F. J. oldja meg. Arról sem állapotok meg P. T. emlékei szerint, hogy később fog számlát adni.

Tagadta P. T.s, hogy azt mondta volna T. A.-nak, hogy D.-re viszik megsemmisíteni a hulladékot. F. J. cégiratokat nem kért tőle, tevékenységét nem kérdezte. Elmondta a III.r. vádlott, hogy Z. S. jelezte a munkát, nem M. R., ő K. T.-ként mutatkozott be F. J.-nek, viszont K. T. nevére szóló, és az ő fényképét tartalmazó személyi igazolvány létét tagadta.

P. T. vallomása tartalmazza azt is, hogy a román határ mellé akarták szállítani a hordókat, és még úgy is lett volna ezen haszon, hogy T.-n illetve T.-n helyezték el ideiglenesen. Azt is tagadta P. T., hogy M. R.-rel erről az üzletről beszélt volna, illetve, hogy tudta volna, hogy az ő kocsija szállít neki, erre megbízást ő nem adott. Külön kérdésre elmondta, hogy a hordókat ideiglenesen rakodták le, erről F. J. nem tudott, és arra sem kérte meg őket, hogy eltüntessék a hordókról a feliratot. Elmondta, hogy Z. S. sem tudott a továbbértékesítésről, ő F. J.-t ismerte, ennyi volt a szerepe.

A megismételt eljárásban tartott tárgyaláson P. T. hangsúlyozta, hogy a T.-n illetve T.-n talált anyagokat értékesíteni akarta. Vitatta a vádlott, hogy ezek az anyagok veszélyesek a környezetre, amennyiben azonban mégis annak minősülnek, akkor állítása szerint ő erről nem tudott.

F. J. I.r. vádlott a tárgyaláson a korábbi tárgyaláson tett vallomását fenntartotta, bűnösségét nem ismerte el, nem érezte magát bűnösnek a terhére rótt cselekményben. A tárgyaláson az I.r. vádlott előadta, hogy az ügyvezetése alatt álló kft tulajdonába került a volt festékgyár területe, és a területen lévő hulladék valamint gépek, berendezések vonatkozásában az előző tulajdonossal megegyezett, hogy azokat a korábbi tulajdonos elszállítja, azonban ez nem történt meg maradéktalanul. Mivel a környezetvédelmi felügyelet is leltározott a telephelyen, megkérte Z. S.-t, hogy hozzon árajánlatot az elszállításra vonatkozóan. A Z. S. által megjelölt árat sokallta, ezért olcsóbb ajánlatot kért. Ekkor ismertette meg Z. S. két emberrel, akik közül az egyik K. T.-ként mutatkozott be, a másik pedig egy nem magyar anyanyelvű személy volt. K. T. azt mondta F. J. állítása szerint, hogy 15 éves tapasztalattal rendelkezik a vegyipari anyagok kereskedelmében és 5 millió Ft-ért a kért mennyiséget, ami a telephelyen van elszállítja, amennyiben annak egy része értékesíthető. Hangsúlyozta az I. r. vádlott, hogy az elszállított hordókon a sz.-i telephely leltári jegyei rajta voltak, azok eltávolítására nem kérte meg a K.-ként bemutatkozó személyt és nem bízta meg őt azzal sem, hogy a hordókat bárhova szállítsa el. Elmondta az I. r. vádlott, hogy utólag tájékozódott az ákról, és az az ár, amelyet a K.s T.-ként bemutatkozó személy kért, nem volt a piaci ár alatt. Elmondta, hogy P. T. nem közölte vele, hogy mi a szándéka a hordókkal, és a telephelyről történő felpakolással és szállítással együtt vállalta a hulladékok sorsának a rendezését. A 4,4 millió Ft-ban a telepen lévő felrakástól a megsemmisítésig való költségek is benne voltak. Kiemelte az I. r. vádlott, hogy P. T. a fuvar rendezését is vállalta. Elmondta az I.r. vádlott, hogy Z. S. a megállapodásnál nem volt jelen, ő amikor bemutatta a két személyt elment, és később sem tért vissza. Elmondta az I. r. vádlott, hogy a K. T.-ként bemutatkozó személy cégét nem ellenőrizte, neki Z. S. személye garancia volt e tekintetben. Hangsúlyozta, hogy a hulladékok minőségéről nem győződött meg, nem volt tisztában azzal, hogy veszélyes hulladék elszállítására ad megbízást, azonban azt nem vitatta, hogy a megállapodás során elhangzott, hogy lehet közte veszélyes hulladék is, tehát vegyesen ipari és veszélyes hulladék elszállításáról beszéltek.

B. L. VI. r. vádlott távollétére tekintettel a bíróság a vádlottnak a korábbi eljárásban tett vallomásait olvasta fel. B. L. VI. r. vádlott a nyomozás során elmondta, hogy M. R., - akinél néhány éve munkát vállalt - a fuvar előtt szólta, hogy B.-re vízalapú festékszínezőt kell szállítani. Ekkor ő tájékoztatta M. R.-t arról, hogy ADR vizsgálással nem rendelkezik, de M. R. megnyugtatta, hogy vízalapú diszperziós festékről van szó, és szállítólevelet is fog adni. Ennek megfelelően M. R.-től szállítólevelet kapott, és a megbeszélés szerint arra számított, hogy várni fogják az M1-es autópályán, azonban nem várta senki, ezért felhívta M. R.-t, ezt

követően pedig már a t.-iak hívták, hogy ott vannak érte. Egy S. típusú személygépkocsival érkeztek hárman és egy telephelyre vezették, ahol egy sárga targoncával lepakoltak. Ennél a lepakolásnál jelen volt a S. mindhárom utasa, két fiatalabb férfi és egy idősebb. Aki vezette a S.-t az kezelte a targoncát. Elmondta, hogy az idősebb férfit jellegzetes arcvonása alapján felismeri, képről felismerte a nyomozás során P. T.-t. A másik szállítással kapcsolatban elmondta, hogy ekkor nem kapott szállítólevelet, megpakolták a kocsit, azonban arról nem tudott, hogy kik. Elmondta, hogy M. R.-rel közölte, hogy egy elhanyagolt, gyanús telephelyre kell vinni a hordókat, de M. R. azt mondta, hogy nem az ő dolguk, hogy hogyan tárolják. Ugyanazon a helyen rakták le a hordókat, azonban ekkor már az idősebb férfi nem volt a másik kettővel. Azt nem tudta megmondani a VI.r. vádlott, hogy a D. telepre ki vitte a hordókat.

A korábbi eljárásban tartott tárgyaláson B. L. VI. r. vádlott felismerte P. T.-ben azt a személyt, aki egy alkalommal két fiatalabb társával várta a S. kúton. Megerősítette, hogy két alkalommal szállított, és, hogy csak M. R.-rel beszélt a fuvarral kapcsolatban. Arab kinézetű személy állítása szerint nem volt jelen a lepakolásnál. Elmondta a VI. r. vádlott, hogy H. R. naponta többször bement a telepre, ahol ő dolgozott, és beszélgetett vele többször.

T. A. VII. r. vádlott a nyomozati vallomásában elmondta, hogy P. T. kérte meg őt arra, hogy béreljen targoncát, majd elvitte a T.-n lévő volt lőszerraktárhoz és megmutatta neki, hogy ez az a hely ahova festékszínezőket hoznak, amelyeket le kell rakodni. A festékszínezők további sorsával kapcsolatban P. T. arról tájékoztatta T. A.-t, hogy ideiglenes elhelyezés miatt vannak ott, D.-re az égetőbe fogják szállítani a hordókat. P. T. azt is mondta T. A.-nak, hogy a honvédségtől bérelte a területet. T. A. elmondta, hogy P. T.-vel az M1 autópálya S. kúti részéhez mentek, ahol már egy kamion várta őket, amelyet elvezettek a lőszerraktárhoz, ott ő lepakolta a targoncával a hordókat. Mikor ez a lepakolás megtörtént P. T. is elment, és ő egyedül várta, hogy jöjjön a következő autó. Elmondta, hogy T. M. nevű ismerőse is vele volt, és ezeket az autókat T. M.-el együtt vezették a lerakódóhelyre. T. A. VII. r. vádlott előadta, hogy P. T. 20.000.- Ft-ot fizetett neki, 5.000.- Ft-ot autónként. Ezt követően ismét felszólította arra P. T., hogy béreljen targoncát, ekkor azonban már T.-re a R. telephelyre kellett vinni. Úgy emlékezett, hogy ezen alkalommal P. T. a közeli kocsmában várakozott, ő viszont felment az I. sofőrjével a telephelyre, ahol lepakolta a L.-t, ami utána el is ment, az I.-s pedig elvitte a targoncát. Másnap ugyanezt a S. L.-t pakolta le, és elmondta, hogy a L. sofőrjén mindig volt egy por álarc, mert allergiás volt. T.-n összesen 6, T.-n pedig 2 autót pakolt le emlékezte szerint.

T. A. elmondta, hogy a hordók raklapokon voltak, több hordón volt jel és felirat, így halálfeje valamint emfix és hígító felirat.

M. R. Z. S.-rel történt nyomozati szembesítésekor is fenntartotta, hogy Z. S. vitte P. T.-t és az arab személyt F. J.-hez, és ő is hozta őket vissza. Hozzátette, hogy Z. S. mondta, hogy a hordók szállításával kapcsolatos pénzt H. R. fogja adni, az volt a megegyezés, hogy azt Z. S. fizeti. A hordók szállítására a megbízást ugyan P. T.-től kapta, de Z. S. mondta, hogy ő fogja fizetni.

H. R.-rel is szembesítették Z. S.-t, aki azt mondta szintén, hogy ő vitte P. T.-t és az arab személyt F. J.-hez, és Z. S. szemébe mondta, hogy az ő megbízásából fizetett több alkalommal M. R.-nek.

A bíróság felolvasta az időközben meghalt H. A. eljárás során tett vallomásait, így a nyomozati vallomását is, amelynek lényege az volt, hogy P. T.-t üzleti útjára kísérte Sz.-re, ahol sofőrként volt jelen. Nem tudott beszámolni arról, hogy mi hangzott el a sz.-i beszélgetéskor, amelyen M. R.-t is látta, egyebet elmondani a nyomozás során nem tudott. Nem tudta megjelölni azt a személyt a tárgyaláson, aki az irodába vitte őket, a hordók pakolásánál elmondása szerint nem volt jelen.

A bíróság felolvasta a korábban tanúként meghallgatott N. I. J., Sz. J. és V. I. vallomásait, akik a T.-hez közel eső helyszínen tapasztaltakról számoltak be.

N. I. J. elmondta, hogy vadászat közben egy betonozott részen kb. 200 hordót látott, amelyek korábban nem voltak ott, ezek közül egy-kettő sérült volt, ezért erről jelentést tett. Kb. egy hét múlva járt arra legközelebb, amikor már azt vette észre, hogy kevesebb hordó volt, és azokat valaki felborította.

V. I. és Sz. J. csupán egy kamiont láttak, Sz. J. látta azt is, hogy egy olyan sofőr ült a vezetőfülkében, akinek egy fehér színű maszk volt a szája előtt.

A T3 és T4 számú tanúk a tatabányai helyszínnel kapcsolatban nyilatkoztak arról, hogy tanúi voltak annak, amikor egy targoncát szállító I. illetőleg egy másik teherautó ment a régi R. telephely felé.

S. L. a korábbi eljárásban a tárgyaláson tett vallomásában elmondta, hogy ő volt az, aki a targoncát a t.-i telephelyre szállította P. T. kérésére, arról nem volt tudomása, hogy ki bérelte a targoncát K.-n, feladata csak a kiszállítás volt. Elmondta, hogy lerakta a targoncát, majd amikor hívta telefonon P. T., akkor visszament érte, egy alkalommal sem maradt ott, mindig csak P. T.-vel találkozott, aki 10.000.- Ft-ot ígért neki alkalmanként a szállításért, de ezt nem fizette végül ki. Elmondta, hogy nem tudta, hogy minek a lepakolásához kellett a targonca.

A bíróság felolvasta B. J. I. tanúvallomását, aki tájékoztatta T. A.-t arról, hogy hogyan lehet targoncát bérelni, illetve ajánlott neki egy helyet, ahol ő is dolgozik. Egy alkalommal szállított T. A. lakásához targoncát, és rá egy-két napra vissza is vitte a céghez. Elmondta, hogy T. A. kőpakoláshoz kérte a targoncát.

Sz. L. tanú az eljárás során arról tudott beszámolni, hogy Sz.-n, tudomása szerint a B. festékgyár telepéről származó 200 literes fém és műanyag hordókat targoncával pakolt le teherautókról, erre elmondása szerint, egy névről nem ismert copfos férfi kérte meg. Elmondta, hogy M. R. is jelen volt a munka során, és ő fizette ki az előre megbeszélt 10.000.- Ft-ot, valamint megkérte, hogy zárja be a silón az ajtót. Úgy emlékezett a tanú, hogy három autó fordult, három különböző sofőrrel. Elmondta, hogy M. R. és a copfos személy volt akik felügyelték ezt a tevékenységet, többet beszélt a copfos személlyel, viszont a fizetséget M. R.-től kapta, és ő adta neki a lakatot is, hogy zárja be az épületet. Sz. L. a nyomozás során mutatott fényképen felismerte azt a személyt, aki az egyik kamiont vezette, mégpedig azt, akit a M. R. telephelyén szokott látni.

Sz. M. tanú felolvasott vallomása szerint, amikor tudomására jutott, hogy az ipari park területén a D. Kft. telephelyén veszélyes anyagokat tartalmazó hordók vannak, akkor felszólította P. I.-t a D. Kft. ügyvezetőjét, hogy szállíttassa el a veszélyes hulladékokat, erre

választ ugyan nem kapott, de M. R. telefonon felhívta és azt válaszolta, hogy el fogják szállítani a silókból a hordókat, ami meg is történt.

O. A. tanú a korábbi eljárásban tartott tárgyaláson a nyomozati vallomásával egybehangzóan adta elő, hogy arra kapott megbízást, hogy a sz.-i B. festékgyárból származó víz alapanyagú festéket vigyen Sz.-ről K.-re. Elmondta, hogy a gépkocsivezető, akit ezzel megbízott a mai napig nála dolgozik, és összesen kettő fuvar teljesített. A fuvarmegbízást állítása szerint egy H. R.-ként bemutatkozó személytől kapta, aki arról tájékoztatta, hogy a szállítmány nem minősül veszélyes árunak. Elmondta a tanú, hogy a munkadíját nem fizette ki H. R., a sofőr pedig annyit mondott, hogy nem ipartelepről volt szó, mint ahogy az a megbízás során adott szóbeli tájékoztatásnak megfelelő lett volna.

F. T. tanú az előző eljárás során elmondta, hogy ő a közvetlen utasításokat azzal kapcsolatban, hogy Sz.-ről K.-re szállítsa a hordókat, egy R. nevű személytől kapta, vele tartotta a kapcsolatot ő is és a főnöke is. H. R. adott egy papírdarabot telefonszámmal és névvel, a főnökének. Elmondta, hogy T. A. VIII. r. vádlott várta a S. kútnál, egyedül ült a kocsiban, ő vezette a lerakodási helyre, ahol már egy targoncás várta.

A bíróság felolvasta K. T. tanúvallomását is, aki elmondta, hogy a L. Kft. nem ismerős a számára, nem mond neki semmit, nem adott megbízást hordók szállítására, illetve feljelentést tett a rendőrkapitányságon, mert több alkalommal visszaéltek a nevével és az adataival, ugyanis céget alapítottak a nevében.

A T2 tanú a felolvasott vallomásai szerint a tárgyaláson már csak arra emlékezett konkrétan, hogy a B. telephelyről a D. telepre lévő hordószállításnál működött közre, ő volt az akit a vallomásában a copfos személyként emlegettek. Elébe tárta a bíróság a nyomozati vallomását, amelyet a tanú fenntartott, ebben az szerepel, hogy tudott róla H. R.-től, hogy a B. területén lévő hordókat át kell szállítani ideiglenes tárolásra egy másik telepre. H. R. azzal bízta meg, hogy annak aki a hordók szállítását koordinálja - azaz M. R.-nek - adjon át pénzt. Elmondta, hogy H. R.-től 200.000.- Ft-ot kapott, melyet M. R.-nek kellett átadnia, hogy abból rendezze a kifizetéseket. Elmondta, hogy M. R. sofőrjét L.-t is látta a kocsival szállítani és ezenkívül még más teherautó is részt vett a szállításban. Elmondta, hogy a rakodásnál jelen volt M. R., akinek átadott 100.000.- Ft-ot. Megemlíti, hogy ennél az átadásnál jelen volt még Z. K. is. Emlékezete szerint M. R. megkérte arra is, hogy targoncát szerezzen. Azt nem tudta a tanú, hogy a hordók sorsa a továbbiakban mi lett.

Sz. L. tanú a felolvasott vallomásában emlékezett arra, hogy amikor a D. telep betonsilóiba hordták a hordókat egész éjszaka, a rakodásban több teherkocsi vett részt folyamatosan. A tanú úgy látta, hogy volt ott egy férfi, akiben M. R.-t ismerte fel, hiszen őt úgy jelölte meg, hogy bicegve jár, ő volt az aki elmondása szerint kifizette reggel a targoncást és ő nem dolgozott csak nézte a munkát, illetve a copfos férfit is megjelölte, mint aki intézkedett. Egy olyan sofőrré is emlékezett, aki folyamatosan maszkot hordott. Erre a férfire azzal kapcsolatban is emlékezett, hogy ez a férfi nemcsak az átszállításban vett részt, hanem akkor is, amikor áthordták a hordókat a betonsilóból.

Az előző eljárás során tartott tárgyaláson tanúként meghallgatott T. M. beszámolt arról, hogy csupán T. A.-t fuvarozta a T.-i és T.-i helyszínekre és segített neki a targoncázásban. Azt állította a tanú, hogy kamion elé nem ment ki felvezetés céljából és a lepakolásakor csak

T. A. volt jelen rajta kívül. T. M.-nak arról volt tudomása, hogy a hordókat a megsemmisítőbe fogják vinni.

B. I., a sz.-i B. Kft. és telephely korábbi tulajdonosa a korábbi eljárásban tartott tárgyaláson elmondta, hogy valóban volt megállapodás közte és F. J. I. r. vádlott között, amely arról szólt, hogy a telepen hagyott anyagok elszállításáról kb. 4 M Ft fejében az új tulajdonos gondoskodik. A szerződést és annak mellékleteit a tanú nem tudta rendelkezésre bocsátani és a szerződésben általa jegyzékszerűen felsorolt anyagokról is csak hozzávetőlegesen, általánosságban és bizonytalanul tudott nyilatkozni még az anyagok fajtáját tekintve is.

Külön kérdésre a tanú elmondta, hogy a telepen hagyott anyagok hasznosíthatók lettek volna különböző technológiai eljárásokkal, valamint azt is, hogy a hordókon voltak jelzések, de fehér halálfej, mérge felirat a festékeiken nem volt.

M. K. tanú a targoncabérléssel kapcsolatban azt mondta el a tárgyaláson, hogy két férfi kereste meg ezzel a céllal, akik azt mondták, hogy betonelemet akarnak lepakolni K.-n.

dr. V. Z. környezetvédelmi szakértő a tárgyaláson - az eljárás korábbi szakaszaiban mondottakat és az írásbeli szakvéleményében foglaltakat fenntartva - a hulladék fogalom-meghatározásával kapcsolatban azt a magyarázatot adta, hogy a hulladékká történő minősítés a tulajdonos szándékából következik, azaz azt a szubjektív viszonyulás határozza meg.

Elmondta, hogy a szakértői kompetenciája és így a szakvéleménye sem terjedt ki az általa hulladéknak minősített anyagok egyes kémiai tulajdonságainak a vizsgálatára, a veszélyes hulladék kategóriába sorolást a vonatkozó jogszabály melléklete alapján végezte el. A tárgyaláson a szakértő hangsúlyozta, hogy különbséget kell tenni a környezet tényleges károsodása illetve ennek veszélye között, amely utóbbit a nem megfelelő tárolás is okozhat.

A vádirati tényállásban szereplő eseménysor első mozzanata, - azaz a hordóknak Sz.-ről történő elszállításában való megállapodás körülményei - vonatkozásában a bíróság F. J., H. R., M. R., P. T., Z. S. vádlottak, valamint a jelen eljárásban már tanúkénti minőségben részt vevő H. A. vallomását értékelve állapította meg a tényállást. Z. S. II.r. vádlott védekezését, amelyet lényegében csak a nyomozás során tett vallomásaiban terjesztett elő, a bíróság nem fogadta el, tekintettel arra, hogy az ő vallomásával szemben állt valamennyi fentebb felsorolt és e vonatkozásban érintett vádlottársa vallomása, még F. J. I. r. vádlott is azt nyilatkozta, hogy Z. S. ismertette meg P. T.-sal és H. A.-mal, azonban ő P. T.-sal szemben azt állította, hogy Z. S. a megbeszélés megkezdését megelőzően már elhagyta az irodát.

H. A. Z. S.-t már a nyomozás során elrendelt szembesítéskor sem ismerte fel, illetve nem tudott arról nyilatkozni, hogy jelen volt-e akkor, amikor az irodában voltak. P. T.-nak Z. S.-t terhelő vallomását azonban alátámasztotta még M. R. vallomása is, aki ugyan az irodában nem volt jelen, azonban arról beszámolt, hogy Z. S. vitte el P. T.-t F. J.-hez és vissza is hozta, ez pedig egyezik azzal, amit P. T. mondott, hogy nem tudtak volna Z. S. nélkül elmenni a helyszínről, hiszen az ő kocsijával mentek oda. Így főként P. T. elmondása alapján elfogadható volt az, hogy Z. S. is jelen volt a megbeszélésen, hiszen ezt támasztja alá még az is, hogy mind P. T., mind M. R., mind H. R. elmondása szerint ő vállalta a

szállítási költségeket. Ezt alátámasztja H. R. vádlott vallomása is, aki a M. R.-fal a nyomozás során történt szembesítéskor szintén azt mondta, hogy Z. S., H. A. és P. T. együtt érkeztek vissza F. J.-től Z. S. kocsijával.

F. J. és P. T. egyezően adták elő, hogy F. J. nem tudott arról, hogy a hordókat hova viszik, illetve ez irányú konkrét utasítást nem kaptak tőle, mint ahogy arra sem, hogy a hordókon az azonosítást megkönnyítő címkéket távolítsák el. Szemben állt F. J. és P. T. vallomása a tekintetben, hogy szállítólevélről, számláról beszéltek-e, akár olyan formában, hogy azokat utólag bocsátja P. T. F. J. rendelkezésére, illetőleg arról, hogy a cége milyen tevékenységet folytat. P. T. vallomását fogadta el a bíróság F. J. vallomásával szemben ez esetben is, hiszen P. T.-nak nem állt érdekében azt állítani, hogy nem számolt be a cége tevékenységéről, illetőleg nem ígért számlát abban az esetben, hogy ha ez nem így történt volna.

Szintén P. T. vallomása volt elfogadható a tekintetben, hogy Z. S. vállalta a szállítás költségeit, ugyanis ilyen tartalmú vallomást tettek P. T.-n kívül M. R. és H. R. vádlottak is, akik közül H. R. azt mondta, hogy ezt Z. S.-tól tudja, és Z. S. a tartályok elvitele fejében vállalta a hulladék szállításának a költségeit. Ellentmondás volt a tekintetben a vallomások között, hogy P. T.-nak ki hívta fel a figyelmét arra, hogy F. J. hulladékot akart elszállíttatni. H. R. M. R.-t jelölte meg, mint aki P. T.-vel felvette a kapcsolatot, M. R. azonban egy vallomását kivéve, - amikor is a nyomozás során a H. R.-dal történt szembesítéskor azt nyilatkozta, hogy P. T.-t és Z. S.-t ő hozta össze -, azt állította, hogy P. T.-vel nem ő, hanem Z. S. vette fel a kapcsolatot, mint ahogy P. T. is ilyen tartalmú vallomást tett.

A bíróság e tekintetben H. R. vádlott vallomását fogadta el, aki következetesen állította az eljárás során, hogy M. R. volt az, aki felvette a kapcsolatot P. T.-vel. Ezt látszik alátámasztani az is, hogy mindjárt az első, benzinkútnál történt találkozáskor is jelen volt M. R., és a szerződés is az ő lakásán készült, azonban M. R. egyáltalán nem volt kapcsolatban F. J.-fel, ellentétben Z. S.-sel, így jelenléte a P. T.-vel való találkozáskor azzal magyarázható, hogy ő szervezte azt.

P. T. védekezésének egy része arra irányult, hogy a F. J. megbízásából elszállítani vállalt anyagokat értékesíteni kívánta, ugyanis megismerkedett egy külföldi személlyel, aki arra biztatta, hogy kösse meg az üzletet, és az anyagoknak R.-ba való szállítását követően osztoznak a bevételen. A K. T.-ként történő bemutatkozást is ezzel indokolta P. T. Ez a védekezése P. T.-nek azért nem volt elfogadható a bíróság számára, mert összevetve a többi vallomással az látható, hogy P. T. T. A.-nak is azt mondta, hogy az elszállított anyagok megsemmisítése a cél, T. A. részére még egy konkrét megsemmisítőt, a d.-it is megjelölt, mint ahová majd továbbszállítják az anyagokat. Ezen túl M. R.-nak is megsemmisítésről beszélt P. T., valamint F. J.-ef is erre adott megbízást, hiszen azt mondta, hogy a kialakult árban a telepen történő felrakástól a megsemmisítésig terjedő költségek szerepelnek. Emellett életszerűtlen és logikátlan, hogy amennyiben P. T.-nek és az általa megjelölt, az eljárás során ismeretlen külföldi személynek a célja a R.-ba történő szállítás lett volna, akkor Sz.-ről T.-ra illetve T.-re hozzák ideiglenes tárolás céljából a hordókat. E védekezés elvetését indokolta még az is, hogy amennyiben haszonszerzési céllal szerezte volna meg P. T. a hordókat, abban az esetben az is életszerűtlen, hogy a szabad ég alatt, az időjárás viszontagságainak, és annak kitéve tárolja azokat, hogy bárki hozzáférhet.

F. J. és Z. S. szavahihetőségét az is megkérdőjelezte, hogy az eljárás első szakaszában mindketten egyezően adták elő, - és Z. S. később sem változtatott ezen a vallomásán -, hogy a vádbeli időben B. I. szállított csupán a B. telephelyéről, az ő megbízásukból illetve közvetítésük alapján azonban senki. Később, amikor már ez a védekezés teljesen megdőlt a vádlottársak vallomásai alapján, F. J. is változtatott a korábbi vallomásán. Z. S. ugyan azt soha nem ismerte el, hogy a szállítás költségeit ő fedezte, azonban H. R.-rel történt szembesítéskor az elismerte, hogy M. R.-nek küldött pénzt H. R.-en keresztül, azonban ennek okát abban jelölte meg, hogy M. R. pénzzavarban volt.

Az ezt követően történekről, azaz a hordóknak a B. telephelyről a D. betonsilóba történő szállításáról H. R., M. R. és B. L. vádlottak számoltak be, és az ő vallomásukat a T2-es tanú, Sz. L., Sz. L. és Sz. M. tanúk vallomásaival összevetve kellett értékelni. B. L. tagadta, hogy a D.- telepre történő átszállításban részt vett volna, azonban ezt a védekezését cáfolják H. R. nyomozás során tett vallomásai, aki azt mondta, hogy B. L. volt az egyik, az átszállításban részt vevő sofőr, ezt a tárgyaláson is megerősítette H. R. annyiban, hogy M. R. és O. A. fuvarosok szállítottak. Annak ellenére, hogy M. R. is következetesen állította, hogy a hordóknak a D.- telepre történő átszállításában nem vett részt, ezt a bíróság mégis megállapíthatónak találta, mert H. R. vallomásán kívül ezt támasztották alá a tanúvallomások is, hiszen a T2-es tanú is ezt erősítette meg, aki elmondása szerint látta a felrakodást O. A. és M. R. kocsijaira, valamint B. L.-t is látta. Ugyancsak megerősíti ezt Sz. L. tanúvallomása aki, szintén látta B. L.-t és azt a gépkocsit, amellyel B. L. általában fuvarozott M. R. megbízásából. Beazonosította Sz. L. még úgy is B. L.-t, hogy ő az elszállításban részt vett, ezen túl B. L. azonosítása azért sem volt nehéz, hiszen maszkot hordott a fuvaroknál, mert porallergiája van. Ugyancsak ezt támasztja alá Sz. L. vallomása is, aki elmondta, hogy mind a copfos férfiként megjelölt személy, mind M. R. irányította őket, azaz a targoncásokat, és ő is felismerte B. L.-t, mint aki az egyik szállító kocsit vezette.

Nem volt elfogadható a bíróság számára H. R. vádlottnak a tárgyaláson előterjesztett azon védekezése, hogy elutazása előtt és azt követően is abban a tudatban volt, hogy a hordók a D. telephelyen vannak, illetve ott maradtak, hiszen ő maga mondta azt is, hogy M. R. kérésére ő szerzett szállítót a Sz.-ről T.-ra való szállításhoz O. A. személyében. Ezen túl a T2-es tanú is azt mondta, hogy H. R.-től tudta, hogy a hordókat csak ideiglenesen tárolják a D.-ép telepen, tehát H. R.-nek arról tudnia kellett, hogy a hordókat T.-re fogják szállítani, sőt arról is, hogy a T.-re való átszállításra a vadászat miatt volt szükség, annak érdekében, hogy ne vegyék észre a hordókat.

A D. telephelyről T.-ra illetve T.-ra szállítással kapcsolatban H. R., M. R., B. L., T. A. valamint P. T. vádlottak vallomásán kívül S. L., T. M., O. A. és F. T. vallomásait vetette egybe és értékelte a bíróság a tényállás megállapításakor. H. R. vallomása alapján itt is megdőlt Z. S. védekezése, aki tagadta a szállítási költségekhez való hozzájárulását, hiszen itt is állította H. R., hogy Z. S. fizette azt a pénzt, amelyet ő M. R.-nek adott. Ennek a vallomásnak az elfogadását indokolta az is, hogy a későbbiekben már Z. S. is elismerte, hogy adott pénzt H. R.-nek azzal a céllal, hogy azt adja át M. R.-nek. O. A. megerősítette, hogy H. R. közvetítette a fuvarokat, két fuvart vitt F. T. nevű alkalmazottja, aki egy telefonszám segítségével igazodott el K.-n.

Több vádlott a tárgyaláson azzal védekezett, hogy a jogszabályokat betartva kötöttek szerződést a festékanyagok elszállítására, amelyekkel kapcsolatban nem tudták, hogy

veszélyes anyagok, illetve nem hulladékként kezelték őket. A vádlottak védekezése e tekintetben egységes volt, azonban ehhez képest a nyomozati vallomásaik, a tárgyalási vallomásaik ellentmondásokat tartalmaznak, amely indokolatlan akkor, ha valóban úgy érezték, hogy nem tanúsítottak törvénybe ütköző magatartást. Indokolatlan volt az is, hogy P. T. álnéven mutatkozott be és őt még M. R. is korábbi vallomásaiban, annak ellenére, hogy személyes jó ismerőse, K. T.-ként, és mintegy ismeretlen személyként jelölt meg, ugyanígy tett H. R. is, holott mindketten tudták, hogy ez P. T. álneve. Érthetetlen az is, hogy M. R. miért fogalmazott még a tárgyaláson is úgy, hogy a D. telepen maradt hordók tekintetében úgy érezte, hogy időzített bombán ül, abban az esetben, hogyha törvényesen járt el, illetve T. A. miért kőpakolást jelölt meg, mint amely tevékenységhez tárgoncára van szükséges, holott tudta, hogy hordókat kell lepakolnia.

A Btk. 281/A.§ (1) bekezdése értelmében a hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a bűncselekményét az követi el, aki a/ arra a célra hatóság által nem engedélyezett helyen hulladékot elhelyez, b/ engedély nélkül vagy az engedély kereteit túllépve hulladékkezelési tevékenységet illetve hulladékkal más jogellenes tevékenységet végez. A (2) bekezdés alapján a büntetés szigorúbb, amennyiben az (1) bekezdésben meghatározott bűncselekményt a hulladékgazdálkodásról szóló törvény szerinti veszélyes hulladéokra követik el.

A Btk. 281/A.§ (4) bekezdése az alábbiak szerint értelmezi a hulladék és a hulladékkezelési tevékenység fogalmát: *hulladék* mindaz, amit a hulladékgazdálkodásról szóló törvény hulladéknak minősít, amennyiben alkalmas az emberi élet, a testi épség, az egészség, a föld, a víz, a levegő vagy azok összetevői illetve élő szervezet egyedének veszélyeztetésére; *hulladékkezelési tevékenység* pedig a hulladéknak a hulladékgazdálkodásról szóló törvényben meghatározott gyűjtése, begyűjtése, szállítása, - ide értve az országba történő behozatalt, kivitelt, valamint az ország területén történő átvitelt -, előkezelése, tárolása, hasznosítása, ártalmatlanítása.

Tekintettel arra, hogy a Btk.-nak a hulladék fogalmával kapcsolatos értelmező rendelkezése hivatkozik a hulladékgazdálkodási törvényre, mint a keretrendelkezést kitöltő jogszabályra, a hulladékgazdálkodási törvényben szereplő fogalom-meghatározásokból kell kiindulni.

A 2000. évi XLIII. törvény a hulladékgazdálkodásról a 3.§-ának a/ pontjában úgy rendelkezik, hogy hulladék bármely, a törvény 1. számú melléklete szerinti kategóriák valamelyikébe tartozó tárgy vagy anyag, amelytől a birtokosa *megválnik, megválni szándékozik, vagy megválni köteles*.

A törvény b./ pontja a veszélyes hulladék fogalmát úgy határozza meg, hogy az a törvény 2. számú mellékletében felsorolt tulajdonságok közül eggyel vagy többel rendelkező, illetve ilyen anyagokat vagy összetevőket tartalmazó, eredete, összetétele, koncentrációja miatt az egészségre, a környezetre kockázatot jelentő hulladék.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995 évi LIII. tv. (Kvt.) 30.§ (1) bekezdésében foglaltakat sem, mely szerint a hulladékok környezetre gyakorolt hatásai elleni védelem kiterjed mindazon anyagokra, termékekre - ide értve azok csomagoló és burkoló anyagait is - amelyeket tulajdonosa *eredeti*

rendeltetésének megfelelően nem tud, vagy nem kíván felhasználni, illetve amely azok használata során keletkezik.

A bíróságnak vizsgálnia kellett azt, hogy a vádbeli helyszínen talált anyagok hulladéknak, ezen túl pedig veszélyes hulladéknak minősülnek-e.

A hulladékgazdálkodási törvény 1. számú melléklete Q1-Q16 felsorolás alatt tartalmazza a különböző hulladékkategóriákat azzal, hogy a Q16-os kategória az előző kategóriák egyikébe sem tartozó, azonban hulladékká vált anyag vagy termék kategóriáját jelenti. A szakértő a környezetvédelmi törvény fentebb említett meghatározásából indult ki, akkor, amikor a vádbeli anyagokat hulladéknak minősítette, hangsúlyozott jelentőséget tulajdonítva annak, hogy ezen anyagokat milyen körülmények között találták meg. A tárgyaláson elhangzott kérdésekre adott válaszában is a környezetvédelmi törvény ezen rendelkezéséből kiindulva válaszolt a szakértő, amikor azt mondta, hogy lényegében a tárgyhoz való szubjektív viszonyulás határozza meg azt, hogy az adott tárgy hulladéknak minősül-e vagy sem, és miután az adott dolgot hulladéknak lehet minősíteni, azután jöhet szóba az, hogy ez a tárgy további jellemzői alapján veszélyes hulladéknak is minősül-e. A szakértői gondolatmenetet követve a bíróság is arra az álláspontra helyezkedett, hogy a vádbeli helyen talált anyagok hulladéknak minősülnek. Erre a megállapításra a vádlottak vallomásainak az értékelésére valamint egyéb adatokra figyelemmel jutott a bíróság. A már korábban részletesen kifejtett vádlotti vallomásokat értékelve azt lehetett megállapítani, hogy a megtalált anyagokat megsemmisítésre, nem pedig értékesítésre szánták, ez pedig azt jelenti, hogy ezen anyagok a vádlottak szempontjából, a vádlottak viszonyulását tekintve már hasznosítani nem kívánt anyagok voltak.

F. J. I. r. vádlott, aki ingatlanokkal kapcsolatos tevékenységet folytatott, egy olyan telephelyet vásárolt meg, ahol korábban festékgyártással foglalkoztak, tehát számára már nem hasznosítható anyagokat hagytak ott, hiszen festékgyártási tevékenységet az új tulajdonos nem kívánt folytatni, a korábbi tulajdonos pedig a számára hasznosítható, illetőleg olyan anyagokat, amelyekről nem akart megválni elszállította a telephelyről. Már a korábban kifejtettek alapján P. T.-nek az anyagokkal kapcsolatban a megsemmisítés állt a szándékában, ismeretlen módon történő megsemmisítés, F. J. is erre vonatkozóan állapodott meg P. T.-vel a szerződéskötéskor, amikor is hulladékként jelölte meg az elszállítandó anyagokat.

Z. S. II.r. vádlott ezen megállapodást megelőző tevékenysége is arra irányult, hogy olyan céget találjon, amely hulladékkezeléssel foglalkozik, ez is kétségtelenné teszi azt, hogy Z. S. is szubjektív viszonyulása alapján hulladéknak tekintette a telepen maradt anyagokat. P. T.-nek a szerződés alapján szintén nem lehetett kétsége arról, hogy hulladékok elszállítását, illetőleg további sorsának rendezését vállalta, annál is inkább, mert F. J. első vallomásában úgy nyilatkozott, hogy lerakóhelyre szállításra adott megbízást P. T.-nek, azzal, hogy közölte, hogy vegyesen ipari és veszélyes hulladékról van szó. Már korábban kifejtette a bíróság annak az életszerűtlenségét, hogy amennyiben tovább akarta volna értékesíteni P. T. az anyagot R.-ba, akkor T.-re illetve T.-re szállíttatja, és teljesen őrizetlenül hagyja, ha hasznot remélt belőle.

M. R.-nek, H. R.-nek és B. L.-nek szintén arról volt tudomása, hogy megsemmisíteni fogják ezeket az anyagokat, tehát már mindenki számára haszontalan volt, így hulladéknak minősült. H. R. M. R.-rel együtt szintén tudomással bírt arról, hogy Z. S. korábban már

tájékozódott hulladék megsemmisítésnek a feltételeiről, annak áráról, hiszen ezt maga H. R. mondta, és miután nem kapott kedvező ajánlatot, akkor kereste meg M. R.-t ezzel kapcsolatban, aki P. T.-vel megismertette, tehát ebből az következik, hogy valamennyien tudták, hogy hulladék sorsának intézésében vesznek részt. B. L.-nek és T. A.-nak pedig a hordók elhelyezésének a körülményeiből kellett azt tudnia, hogy hulladék elhelyezésében illetve szállításában működnek közre, az ehhez szükséges engedélyek hiányában.

A Btk. vonatkozó hulladék-fogalom meghatározása szerint a bűncselekmény tárgya a hulladékgazdálkodásról szóló törvény alapfogalmai között szerepeltetett fogalom meghatározáson túl akkor tényállásszerű, ha alkalmas a föld, a víz, a levegő illetve az emberi élet, testi épség, egészség veszélyeztetésére.

A Btk.286/A§ (1) bekezdése értelmében a 281/A§ alkalmazásában földön, levegőn, vízben, élővilágon valamint ezek összetevőin a környezet védelmének általános szabályairól szóló törvényben (Kvt.) meghatározott fogalmakat kell érteni. A Kvt. a 14.§-23.§-aiban részletezi a fenti fogalmakat.

Már a nyomozás során igazságügyi-környezetvédelmi szakértőt rendelt ki a nyomozóhatóság dr. V. Z. személyében, akit a bíróság a tárgyaláson is meghallgatott. A szakértő fenntartotta az írásban benyújtott szakvéleményét, amelyben leszögezte, hogy a szakvélemény elkészítéséhez a nyomozati iratok álltak a rendelkezésére, amelyben szerepeltek a környezetvédelmi hatóság mérései és szemle jegyzőkönyvei, az ő megállapításai e vizsgálatokra épülnek. A Környezetvédelmi Felügyelőség a laboratóriumi vizsgálatok alapján a vádbeli helyszínen talált anyagokat azonosította, ezekről a szakértő megállapította, hogy többségében festék és lakk hulladékok, illetőleg szerves oldószereket tartalmazó festék és lakkiszapok, valamint fáradt olaj.

Ezek az anyagok a szakértő szerint az ember életének, testi épségének, egészségének veszélyeztetésére, valamint a víz, a levegő, a talaj szennyezésére igen kis mennyiségben is alkalmasak, amennyiben tárolásuk, illetve felhasználásuk nem az előírások betartásával történik. Ugyanez elmondható az állatok és növények veszélyeztetésével kapcsolatban is, hiszen a szakértő azt állapította meg a szakvéleményekben, hogy a környezeti elemek szennyezésével a táplálékláncba jutva a talált anyagok erősen toxikusak.

Jelen ügyben felhívta a figyelmet a szakértő a szabad ég alatt, természeti területen, ellenőrizetlen körülmények között történő elhelyezésre, amely körülmények miatt álláspontja szerint a veszélyeztetés megállapítható, hiszen a környezeti elemek működésének kitett anyagok, még lezárt tárolóedényekben való tárolás esetén is akár közvetlen akár közvetett formában, de veszélyt jelenhetnek a környezetre.

A bűncselekmény korábbi megnevezése *környezetre veszélyes hulladék jogellenes elhelyezése* volt, a névváltoztatást pedig az indokolta, hogy nemcsak az elhelyezés szankcionált a törvényi tényállás szövege szerint, hanem más, a hulladékkal végzett jogellenes tevékenység is. A bűncselekmény korábbi megnevezéséből valamint az időközben már megsemmisített, azonban a jelenlegi törvényi tényállás kialakításánál figyelembe vett 2003/80/IB számú tanácsi kerethatározat 2. cikkében foglaltakból is arra vonható le következtetés, hogy csak annak a hulladéknak a jogellenes kezelését kívánta szankcionálni a jogalkotó, amely alkalmas az ember és környezete veszélyeztetésére. Az ilyen - veszélyeztetésre önmagában alkalmas - hulladékkal végzett hulladékkezelési

tevékenység, - amely az elhelyezés mellett lehet akár szállítás, akár ártalmatlanítás és más a törvényben meghatározott tevékenység is -tényállásszerű. Amennyiben konkrét környezetkárosítás vagy ennek közvetlen veszélye áll fenn, más bűncselekmény, a környezetkárosítás büntette valósulhat meg.

Fentiek miatt a bíróság a szakértői véleményt elfogadva megállapította, hogy a vád tárgyát képező hulladékok alkalmasak az ember egészségének és az ember természetes környezetének veszélyeztetésére.

Mivel a bíróság megállapította, hogy a vád tárgyát képező anyagok hulladéknak minősülnek, a továbbiakban vizsgálta, hogy veszélyes hulladéknak tekinthetőek-e. A szakértő ebben a kérdésben úgy nyilatkozott, hogy a környezetvédelmi hatóság által készített vizsgálati eredmények alapján a talált hulladékok jó része szerves oldószereket tartalmazó festék és lakk hulladék, amely egyéb tulajdonságai vizsgálata nélkül is veszélyes hulladéknak minősül. Hivatkozott arra a szakértő - nemcsak az írásbeli szakvéleményében, hanem a tárgyaláson kifejtettek során is -, hogy a szakvéleményében külön a hulladékgazdálkodásról szóló törvény 2. számú mellékletében felsorolt tulajdonságokra nem tért ki. A szakértő ezt azért nem látta szükségesnek, mert külön jogszabály a hulladékok jegyzékéről tartalmazza az egyes hulladék- kategóriákat, a hozzájuk tartozó kódszámmal és amennyiben veszélyes hulladékról van szó külön megjelöléssel, így egyéb kémiai tulajdonságokat nem kell vizsgálni ahhoz, hogy az egyes kategóriák szerint be lehessen sorolni a hulladékokat aszerint, hogy veszélyes vagy nem veszélyes hulladéknak minősülnek.

A Hgt. törvény 59.§ (2) bekezdés b) pontjában kapott felhatalmazás alapján hozott 16/2001. (VII.18.) KM rendelet a hulladékok jegyzékéről az 1. számú mellékletében külön jelöléssel feltünteti a veszélyes hulladéknak minősülő hulladékokat. A rendelet 08-al kezdődő kódszámmal jelöli azokat a hulladékokat, amelyek bevonatok (festékek, lakkok és zománcok) termeléséből, kiszerezéséből, forgalmazásából és felhasználásából származó hulladékok), 0801 kezdetű kódszámmal jelöli azokat a hulladékokat, amelyek a festékek és lakkok termeléséből, kiszerezéséből, forgalmazásából és felhasználásából valamint ezek eltávolításából származó hulladékok. A környezetvédelmi szakértői vizsgálat alapjául szolgáló környezetvédelmi laboratóriumi vizsgálatok során azonosított anyagok a szakértő megállapítása szerint lényegében festék és lakkhulladékok, illetve szerves oldószereket tartalmazó festék és lakkiszapok, valamint fáradtolaj.

A jogszabály fent ismertetett melléklete alapján a helyszínen talált hulladékokat kódszám szerint be lehet azonosítani, azaz megállapítható, hogy ezek a hulladékok a nemzetközileg használt kódrendszerben az EWC 080111*, 0801112, 080113*, 080114, 080115* kódszámmal jelöltek, amelyből az látható, hogy a csillaggal megkülönböztetett kódszámok által jelölt hulladékok veszélyes hulladéknak minősülnek minden további vizsgálat nélkül, hiszen szerves oldószereket tartalmaznak.

Tekintettel arra, hogy a - nyilvánvalóan a Hgt. törvény 2. számú mellékletében szereplő tulajdonságokra irányuló vegyészeti vizsgálatot követő - kódszám szerinti besorolást tartalmazó rendelet alapján a hulladékok veszélyes jellege anélkül is megállapítható volt, hogy a hulladékoknak az egyes kémiai tulajdonságait jelen eljárásban külön vegyészszakértő vizsgálta volna, a bíróság az erre irányuló bizonyítási indítványt elutasította.

A már korábban kifejtettek alapján a vádlottak tudomással bírtak arról, hogy az általuk szállított anyag hulladék, a bíróságnak azonban azt is vizsgálnia kellett, hogy tudták-e azt, hogy veszélyes hulladék kezelésében működnek közre. T. A. VII. r. vádlotton kívül egyik vádlott sem mondta azt, hogy látott volna a hordókon veszélyességre utaló jelzést, azonban a helyszínen készített fényképfelvételekből megállapítható, hogy több hordón jól látható helyen veszélyességre, robbanásveszélyre illetőleg mérgezés veszélyre utaló, széles körben elterjedt és ismert jelzések hívták fel a figyelmet. Ezentúl a korábban már kifejtettek értelmében a F. J. és P. T. vádlottak között létrejött szerződéskötés során is elhangzott az, hogy veszélyes hulladék is van a hulladékok között, B. L. pedig maga hívta fel M. R. figyelmét arra, hogy baj lehet a szállításkor, hiszen ő veszélyes anyagok szállításához szükséges úgynevezett ADR vizsgálóval nem rendelkezik. Z. S. és H. R. vádlottak, akik a hulladéklerakó helyre szállítással kapcsolatban ezzel foglalkozó cégeknél érdeklődtek, szintén tisztában kellett, hogy legyenek a két fő hulladékkategóriával és az ebből következő árkülönbséggel is.

A Btk. értelmező rendelkezésével összhangban a hulladékgazdálkodásról szóló törvény 14.§ (1) bekezdése a hulladékkezelési tevékenységnek minősíti a hulladék gyűjtését, begyűjtését, szállítását, tárolását, előkezelését, hasznosítását és ártalmatlanítását, amely tevékenységek a (2) bekezdés értelmében kizárólag környezetvédelmi hatóság engedélyével végezhetőek. A hulladékgazdálkodási törvény 32.§ értelmében veszélyes hulladék kezelése kizárólag engedély birtokában végezhető, és a veszélyes hulladék birtokosa köteles a hulladék sorsát (keletkezését, gyűjtését, szállítását, kezelését, átadását, átvételét) szoros elszámolásban nyilvántartani, bizonylatolni és a környezetvédelmi hatóságoknak adatokat közölni.

Szoros elszámolásról jelen esetben egyik vádlott sem gondoskodott, aki a hulladék szállításában, tárolásában részt vett, F. J. és P. T. között csupán egy szerződés készült, amely azonban tételes felsorolást, sőt a szerződés tárgyát képező valódi mennyiséget sem tartalmazta.

Fentiekre tekintettel a vádlottak bűnössége a Btk. 281/A.§ (1) bekezdés a./ illetve b./ pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő veszélyes hulladéokra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértése büntetőjogi megállapítható volt. F. J. I. r. vádlott a Btk. 21.§ (1) bekezdése értelmében felbujtóként követte el a bűncselekményt, mert az engedély nélküli hulladékgazdálkodási tevékenység végzésére bírta rá P. T.-t, aki M. R.-fal, B. L.-vel és T. A.-val mint a Btk. 20.§ (2) bekezdése szerinti társtettesek végezték ezt a tevékenységet, amelyhez Z. S. II.r. és H. R. VI. r. vádlottak mint a Btk. 21.§ (2) bekezdése szerinti bűnsegédek segítséget nyújtottak.

A Szegedi Városi Ügyészség vádiratában M. R. és H. R. O. vádlottak terhére rótt bűncselekményekkel kapcsolatban a vádlottak vallomást tettek, bűnösségüket nem ismerték el. M. R. vádlott a korábbi eljárásban tartott tárgyaláson elmondottakat fenntartotta a nyomozati vallomásával egyezően, amelyben előadta, hogy a vádiratban felsorolt hulladékok egy része a Tatai Városi Ügyészség által emelt vádhoz kapcsolódik, mert ezek azok a hordók, amelyeket már a felfedezés miatt nem tudtak továbbszállítani T.-re illetve T.-re, ezért a pótkocsin maradtak. A vádirat ezt a 2004. október 06-a és 11. napján tartott helyszíni szemle során talált anyagok felsorolásában tartalmazza, kivéve a monitor hulladékot. A további - a szegedi vádiratban a 2005. augusztus 02. napján tartott

helyszíni szemle kapcsán felsorolt hulladékokkal kapcsolatban - a monitor hulladékok kivételével - a vádlott azt mondta, hogy azok a tevékenységi köréből adódóan keletkeztek. Hangsúlyozta, hogy ezek a hordók zárt helyen voltak, betonon tárolta őket, és a gépkocsik üzemeltetéséből származó olaj volt bennük.

A monitorokkal kapcsolatban M. R. azt mondta, hogy H. R.-dal közösen vásárolták és bontatták szét őket, és az elektronikai paneleket az E. Kft.-nek adták le. Hangsúlyozta, hogy a műanyag burkolat és a képcsövek voltak az udvaron, az elektronikai panelek, a belső részek és a monitor zárt épületben. Elmondta, hogy a tervük az volt, hogy először egészben értékesítik a monitorokat, de mivel nem működtek, ezért a szétbontás mellett döntöttek. Elmondása szerint egy alkalommal értékesítettek hárman, azaz P. I., H. R. és ő. Megjegyezte a IV.r. vádlott azt is, hogy miután ő az előzetes letartóztatásból szabadult, akkor a telepén lévő monitorok mennyisége kb. a duplája volt, amely mennyiségnövekedésről neki nem volt tudomása.

H. R. a tárgyaláson fenntartotta a korábbi vallomásait, melyekben a terhére rótt monitorhulladékkal kapcsolatos bűncselekménnyel összefüggésben azt mondta, hogy M. R.-nek ő adta az ötletet, hogy vegye meg a még hasznosítható számítógép monitorokat, azt azonban tagadta, hogy tudott volna arról, hogy ezt M. R. meg is tette volna. Elmondta, hogy P. I.-nek nem volt e bűncselekmény elkövetésében szerepe.

B. L. vádlott e körben tett vallomásait is felolvasta a bíróság, aki elmondta, hogy arról volt tudomása, hogy hárman, P. I., H. R. és M. R. foglalkoztak a monitorokkal, amelyekkel kapcsolatban a szétszerelt alkatrészeket akarták értékesíteni, és osztozni az ebből származó bevételen.

A bíróság elrendelte H. R. és M. R. vádlottak szembesítését a tárgyaláson, ahol továbbra is fenntartotta H. R. azt, hogy nem ő vásárolta meg a monitorokat, és nem tudott a további sorsukról, nem szállított M. R. telephelyére monitort és nem adott el a szétbontott monitoralkatrészek közül semmit. M. R. továbbra is fenntartotta, hogy P. I. és H. R. fizette ki a monitorokat, amelyről számlát is hoztak, és a bontott alkatrészek értékesítésében is mindketten közreműködtek emlékezete szerint, e tekintetben tehát a szembesítés nem vezetett eredményre.

A bíróság felolvasta P. I. tanúvallomását is, aki a nyomozati vallomásával egyezően adta elő, hogy nincs tudomása arról, hogyan kerültek a monitorok a telepre, ő ezzel kapcsolatban pénzhez nem jutott, arról, hogy H. R. és M. R. pedig miben egyeztek meg, nem volt tudomása.

M. R. és P. I. szembesítése sem vezetett eredményre, P. I. fenntartotta, hogy semmi köze nem volt ehhez az üzlethez, M. R. azonban még arra is emlékezett, hogy H. R. és P. I. voltak, akik elvitték egy olyan házaspárhoz, aki a szakszerű bontást megmutatta, valamint a színesfém eladásban is részt vett P. I.. P. I. azonban állította, hogy ő csak sofőrként vett részt és a számítógépek megvételében, abból származó alkatrészek eladásában nem vett részt.

A bíróság e vádponthoz kapcsolódóan írásbeli tanúvallomást engedélyezett Cs.-né D. F. és C. V. tanúknak. C. V., aki a számítógépek származási helyén, a C. S. Kft.-ben volt irodavezető, fenntartva a nyomozati vallomását, úgy nyilatkozott, hogy néhány száz

másodosztályú monitort adtak el H. R.-nak, számla szerint 532 db-ot. M. R.-ot nem ismerte a tanú, aki elmondta, hogy üzemképes monitorokról volt szó, nem hulladékként értékesítették azokat. Cs.-né D. F. arról számolt be, hogy 2-3 hónapot dolgoztak M. R. telephelyén, aki felvilágosította őket a bontás menetéről és a fizetést is tőle kapták.

A bíróság a vádlotti valamint a tanúvallomásokot egybevetve és értékelve a tényállásban azt állapította meg, hogy H. R. részt vett a monitoroknak a C. S. Kft-től történő beszerzésében, azt azonban a vádlott tagadásával szemben nem találta megállapíthatónak, - kizárólag M. R. terhelő vallomása alapján -, hogy H. R. a monitorok szétbontásában is bármilyen módon közreműködött volna. Cs.-né D. F. tanú is úgy nyilatkozott, hogy ennek kapcsán csak M. R.-fal állt kapcsolatban, más bizonyíték pedig erre vonatkozóan nem volt, ezért H. R. vádlott bűnösségét e vádiratban terhére rótt bűncselekménnyel kapcsolatban nem lehetett megállapítani. Külön felmentő rendelkezést e tekintetben a bíróság nem hozott, hiszen e cselekmény a folytatólagosság egységébe olvadna a Tatai Városi Ügyészség által terhére rótt cselekménnyel. Azt, hogy H. R. vádlott terhére nem folytatólagos elkövetést állapított meg a bíróság indokolta az a tény is, hogy nem hulladékként vették meg a számítógépeket, hiszen azok működőképes számítógépek voltak, tehát elsőként a továbbértékesítés volt a vádlottak szándéka.

Ez ügyben dr. L. S. környezetvédelmi és műszaki szakértő adott szakvéleményt, amely azt tartalmazza, hogy futtatott áramköri panelek és képcsövek minimális nehézfém szennyezést jelenthetnek a talajra, azonban az emberi életet közvetlenül nem veszélyeztetik. Szakértői véleményében a H13 és H6-os veszélyességi jellemzők meglétére tekintettel minősítette veszélyes hulladéknak a monitorokat illetőleg azok alkatrészeit, és a 16/2001-es KM rendelet alapján az EWC 160213* illetve 160215* kódszám szerinti kategóriába sorolta azokat.

A szétbontott monitorok műanyag burkolata csupán hulladéknak minősül, azonban az veszélyes hulladéknak nem tekinthető. Dr. L. S. szakértő megállapítását erősítette meg V. Z. szakértő is a tekintetben, hogy a monitorokból kiszerezelt elektromos alkatrészek veszélyes hulladéknak minősülnek.

Annak ellenére, hogy a monitorok beszerzésükkor még nem minősültek hulladéknak, később, amikor M. R. vádlott a szétbontásuk mellett döntött már a hulladékkezelési szabályok szerint kellett volna eljárnia. M. R. azonban hulladékkezelési tevékenység végzéséhez szükséges engedéllyel nem rendelkezett.

Ugyancsak engedély hiányában tárolta a telephelyén az V. r. vádlott a volt B. területéről származó, a T.-re szállításból kimaradt túlnyomórészt festék hulladékot tartalmazó hordókat, valamint az egyéb tevékenység végzése során keletkezett hulladékot.

Fentiek miatt az V.r. vádlott megvalósította a Btk. 281/A.§ (1) bekezdés a/ és b/ pontjába ütköző és a (2) bekezdés szerint minősülő veszélyes hulladéokra elkövetett hulladékgazdálkodás rendje megsértésének a büntettét, a Btk. 12.§ (2) bekezdése értelmében a bűncselekmény elkövetése folytatólagos.

A büntetés kiszabása körében a bíróság F. J. I. r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte a vádlott büntetlen előéletét, azt, hogy két gyermek eltartásáról

gondoskodik, és azt, hogy a veszélyes hulladék sorsának rendezése kapcsán felmerült költségeket utólag ő állta.

Z. S. II. r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik és bűnsegédként vett részt a cselekmény elkövetésében, súlyosító körülmény, hogy többször volt büntetve.

P. T. vádlott vonatkozásában enyhítő körülmény, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, súlyosító körülmény, hogy többször volt büntetve, és a Btk. 137.§ 14. pontja szerinti visszaeső.

M. R. vádlott tekintetében az egészségi állapotát enyhítő körülményként vette figyelembe a bíróság, valamint azt, hogy az eljárás alatt a hulladékok elszállíttatását saját költségén megvalósította, súlyosító körülményként azt, hogy büntetve volt és, hogy a bűncselekmény elkövetése folytatólagos.

H. R. vádlott vonatkozásában enyhítő körülmény, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni és bűnsegédként vett részt a cselekmény elkövetésében, súlyosító körülmény, hogy többször volt büntetve.

B. L. és T. A. vádlott tekintetében enyhítő körülményként vette figyelembe a bíróság, hogy egy kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodnak, és azt, hogy egyszerű végrehajtoi voltak a vádlottársaik által gondosan megszervezett bűncselekménynek. Súlyosító körülményként vette figyelembe a terhükre a bíróság, hogy mindketten büntetett előéletűek.

Valamennyi vádlott esetében további enyhítő körülmény volt az időmúlás és az, hogy a hulladékok között veszélyesnek nem minősülő hulladék is volt, súlyosító körülmény azonban az, hogy nagy mennyiségű hulladékra követték el a bűncselekményt.

A feltárt enyhítő és súlyosító körülményekre, valamint a bűncselekmény társadalomra veszélyességére is tekintettel a bíróság valamennyi vádlott vonatkozásában szabadságvesztés büntetést szabott ki, amelynek mértékét úgy határozta meg, hogy az kellő visszatartó erővel bírjon a további bűncselekmények elkövetésétől.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozata a Btk. 43.§ a/ pontja értelmében börtön. F. J., Z. S., M. R., H. R., B. L. valamint T. A. vádlottak vonatkozásában a személyi körülményekre figyelemmel lehetőséget látott a bíróság a büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztésére a Btk. 89.§ (1)-(3) bekezdései alapján azzal, hogy a büntetlen előéletű vádlottak valamint az egyszerű végrehajtonak minősülő vádlottak tekintetében elegendőnek látta a 2 évre történő felfüggesztést. Z. S., M. R. és H. R. vádlottak tekintetében, akik már voltak büntetve a 4 évre történő felfüggesztést látta indokoltnak a büntetés céljának eléréséhez. Azon vádlottak esetében, akik megfelelő jövedelemmel illetve vagyonnal rendelkeznek, a büntetés céljának hatékonyabb elérésére érdekében a Btk. 64.§-a alapján mellékbüntetésül pénzmellékbüntetést szabott ki a bíróság.

P. T. vádlott ugyan rendszeres jövedelemről és vagyonbirtoklásról nem nyilatkozott, azonban a pénzmellékbüntetés kiszabását vele szemben a bíróság azért látta indokoltnak, mert P. T. általa is elismerten 4,4 millió Ft-ot kapott F. J.-től, amelyből csak minimális

költségei voltak a bűncselekmény elkövetése során, hiszen a szállítás költségeit nem ő viselte, segítőit pedig csak részben fizette ki.

A pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén a Btk. 65.§-ában foglaltak szerint kell szabadságvesztés büntetésre átváltoztatni.

A bíróság az előzetes letartóztatásban töltött idő beszámításáról a Btk. 99.§-a alapján rendelkezett.

A bűnjelekre vonatkozó rendelkezés a Be. 155.§ (1) és (2) bekezdésén valamint (8) bekezdésén alapul.

A bíróság a bűnügyi költség viselésére a Be. 338.§ (1) és (3) bekezdései figyelembevételével külön-külön illetve egyetemlegesen kötelezte a vádlottakat, míg a bűnügyi költség egy részét a Be.403.§ (5) bekezdése értelmében az állam viseli.

Tata, 2008. szeptember hó 26. napján

**. Marton Gyöngyi sk.
bíró**